

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

22. maj 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 179/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 179/02 Sag C-34/21, Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer: Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2023 — Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium mod Minister des Hessischen Kultusministeriums (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 88, stk. 1 og 2 – behandling i forbindelse med ansættelsesforhold – regionalt skolesystem – undervisning via videokonference på grund af covid-19-pandemien – gennemførelse uden lærernes udtrykkelige samtykke) 2

2023/C 179/03 Sag C-338/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Frist for overførsel — menneskehandel): Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2023 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod S.S., N.Z. og S.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – artikel 27 – klage over en afgørelse om overførsel af en asylansøger – artikel 29 – udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om overførsel – frist for overførsel – afbrydelse af fristen for at foretage overførslen – direktiv 2004/81/EF – udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder – artikel 6 – betænkningstid – forbud mod at fuldbyrde en afgørelse om udsendelse – retsmidler) . . . 3

2023/C 179/04	Sag C-556/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Suspension af fristen for overførsel ved appel): Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2023 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod E.N., S.S. og J.Y. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – artikel 27 – klage over en afgørelse om overførsel af en asylansøger – artikel 29 – frist for overførsel – suspension af denne frist ved appel – foreløbig foranstaltning begæret af myndigheden)	3
2023/C 179/05	Sag C-612/21, Gmina O.: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 30. marts 2023 — Gmina O. mod Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra a) og c) – levering af varer og levering af ydelser, som foretages mod vederlag – artikel 9, stk. 1 – begreberne »afgiftspligtig person« og »økonomisk virksomhed« – kommune, som organiserer udviklingen af vedvarende energi på sit område til fordel for sine indbyggere, der ejer fast ejendom, og som har udtrykt ønske om at blive udstyret med systemer for vedvarende energi – indbyggernes andel, der udgør 25 % af de støtteberettigede omkostninger uden at kunne overstige det maksimale beløb, som kommunen og den berørte ejer har aftalt – tilbagebetaling til kommunen gennem støtte fra den kompetente region på 75 % af de støtteberettigede omkostninger – artikel 13, stk. 1 – fritagelse for afgiftspligt for kommunerne i forbindelse med virksomhed eller transaktioner, der udøves eller foretages i deres egenskab af offentlig myndighed]	4
2023/C 179/06	Sag C-616/21: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 30. marts 2023 — Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej mod Gmina L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – levering af ydelser, som foretages mod vederlag – artikel 9, stk. 1 – begreberne »afgiftspligtig person« og »økonomisk virksomhed« – kommune, som organiserer gratis fjernelse af asbest til fordel for sine indbyggere, der ejer fast ejendom, og som har udtrykt ønske herom – tilbagebetaling til kommunen gennem støtte fra den kompetente region på mellem 40 % og 100 % af omkostningerne – artikel 13, stk. 1 – fritagelse for afgiftspligt for kommunerne i forbindelse med virksomhed eller transaktioner, der udøves eller foretages i deres egenskab af offentlig myndighed]	5
2023/C 179/07	Sag C-618/21, AR m.fl. (Krav direkte mod forsikrings-selskabet): Domstolens dom (Femte Afdeling) af 30. marts 2023 — AR m.fl. mod PK m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3 – lovpligtig forsikring af motorkøretøjer – artikel 18 – direkte krav – rækkevidde – fastsættelse af erstatningens størrelse – hypotetiske omkostninger – mulighed for at stille visse betingelser til udbetalingen af erstatningen – salg af køretøjet)	6
2023/C 179/08	Sag C-651/21, M. Ya. M. (Medarvings afkald på arv): Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 30. marts 2023 — M. Ya. M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonon sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – foranstaltninger på det arveretlige område – forordning (EU) nr. 650/2012 – artikel 13 – erklæring om afkald på arv afgivet af en arving ved en ret i den medlemsstat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted – efterfølgende registrering på anmodning af en anden arving af denne erklæring i en anden medlemsstats registerbog)	6
2023/C 179/09	Sag C-5/22, Green Network (Påbud om tilbagebetaling af gebyrer): Domstolens dom (Femte Afdeling) af 30. marts 2023 — Green Network SpA mod SF, YB og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 37 – bilag I – den nationale regulerende myndigheds opgaver og beføjelser – forbrugerbeskyttelse – administrative driftsomkostninger – den nationale regulerende myndigheds beføjelse til at pålægge tilbagebetaling af beløb, som de endelige kunder har betalt i henhold til kontraktvilkår, som denne myndighed har sanktioneret)	7

2023/C 179/10	Sag C-269/22, IP m.fl. (Fastlæggelse af de faktiske omstændigheder i hovedsagen II): Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. marts 2023 — IP, DD, ZI, SS og HYA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til adgang til en upartisk domstol – retten til uskyldsformodning – fremstilling af de faktiske omstændigheder i en anmodning om præjudiciel afgørelse i straffesager – fastlæggelse af rigtigheden af visse faktiske omstændigheder for at kunne forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse, der kan antages til realitetsbehandling – overholdelse af processuelle garantier, der er fastlagt i national ret, som finder anvendelse på domme vedrørende realiteten)	8
2023/C 179/11	Sag 343/22, PT (Betalingspåkrav efter schweizisk ret): Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. marts 2023 — PT mod VB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – Lugano II-konventionen – procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser – artikel 34, stk. 2 – indledende processkrift i sagen i oprindelsesstaten – lovmæssig forkyndelse af et betalingspåbud efterfulgt af en ikke-lovmæssig forkyndelse af en stævning med påstand om betaling i henhold til schweizisk ret)	8
2023/C 179/12	Sag C-285/21, Dalarjo m.fl.: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 28. februar 2023 — Dalarjo-SL m.fl. mod Renault Trucks Sasu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial N° 1 de Pontevedra — Spanien) (præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – karteller – erstatningssøgsmål vedrørende overtrædelser af Den Europæiske Unions konkurrenceret – Europa-Kommissionens afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse – specielle lastbiler – lastbil af typen leddelt dumper)	9
2023/C 179/13	Sag C-254/22, Caixabank: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. februar 2023 — AW og PN mod Caixabank SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 2014/17/EU – aftale om lån med pant i fast ejendom – variabel rentesats – vilkår om anvendelse af en rentesats beregnet ud fra et referenceindeks for realkreditlån (IRPH) forhøjet med 0,50 % – kriterier ved bedømmelsen af, om et sådant vilkår er urimeligt – krav om god tro, jævnbyrdighed og gennemsigtighed – konsekvenser af en konstatering af, at et kontraktvilkår er urimeligt)	10
2023/C 179/14	Sag C-607/22, Eurowings (Ikkeeksisterende flyvning): Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. marts 2023 — Eurowings GmbH mod flightright GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2 – begrebet »transporterende luftfartsselskab« – flyafgang reserveret gennem en rejsearrangør – flyafgang, som angiveligt ikke findes)	11
2023/C 179/15	Sag C-485/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af KO til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-119/22, AJ, KO mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo	11
2023/C 179/16	Sag C-486/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af KM til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-120/22, AJ, KM mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo	12
2023/C 179/17	Sag C-487/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af KR til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-121/22, AJ, KR mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)	12
2023/C 179/18	Sag C-488/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af KQ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-122/22, AJ, KQ mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo	12
2023/C 179/19	Sag C-489/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af VZ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-127/22, AJ, VZ mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo	13

2023/C 179/20	Sag C-490/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af KN til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-139/22, AJ, KN mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo	13
2023/C 179/21	Sag C-491/22 P: Appel iværksat den 18. juli 2022 af KP til prøvelse af kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. maj 2022 i sag T-140/22, AJ, KP mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo	13
2023/C 179/22	Sag C-793/22, Biohemp Concept: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 29. december 2022 — Biohemp Concept SRL mod Direcția pentru Agricultură Județeană Alba	14
2023/C 179/23	Sag C-68/23, Finanzamt O: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 8. februar 2023 — M-GbR mod Finanzamt O	14
2023/C 179/24	Sag C-81/23, FCA Italy og FPT Industrial: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 15. februar 2023 — MH mod FCA Italy SpA og FPT Industrial SpA	15
2023/C 179/25	Sag C-85/23, Landkreis Jerichower Land: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tyskland) den 15. februar 2023 — Landkreis Jerichower Land mod A.	15
2023/C 179/26	Sag C-142/23 P: Appel iværksat den 8. marts 2023 af Hecht Pharma GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. januar 2023 i sag T-346/21, Hecht Pharma GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	16
2023/C 179/27	Sag C-148/23, Gestore dei Servizi Energetici: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 10. marts 2023 — Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE mod Erg Eolica Ginestra Srl m.fl.	18
2023/C 179/28	Sag C-171/23, UP CAFFE: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravni sud u Zagrebu (Kroatien) den 20. marts 2023 — UP CAFFE d.o.o. mod Ministarstvo financija Republike Hrvatske	18
2023/C 179/29	Sag C-186/23: Sag anlagt den 23. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	19
2023/C 179/30	Sag C-201/23: Sag anlagt den 28. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	20
2023/C 179/31	Sag C-211/23: Sag anlagt den 31. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	21
2023/C 179/32	Sag C-214/23: Sag anlagt den 31. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark	22

Retten

2023/C 179/33	Sag T-500/17 RENV: Rettens dom af 29. marts 2023 — Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (Dumping – import af visse sømløse rør af jern (undtagen af støbejern) eller stål (undtagen af rustfrit stål), med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Kina – indførelse af en endelig antidumpingtold – årsagsforbindelse – artikel 3, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2016/1036 – åbenbart urigtigt skøn)	24
2023/C 179/34	Sag T-660/19 RENV: Rettens dom af 29. marts 2023 — Universität Bremen mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA) (Forskning og teknologisk udvikling – rammeprogram for forskning og innovation, Horisont 2020 – indkaldelse af forslag H2020-SC6-Governance-2019 – REA's afgørelse om forkastelse af et forslag – faktisk vildfarelse – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn)	24

2023/C 179/35	Sagerne T-825/19 og T-826/19: Rettens dom af 22. marts 2023 — Tazzetti mod Kommissionen (Miljø – forordning (EU) nr. 517/2014 – fluorholdige drivhusgasser – elektronisk kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner – virksomheder med samme reelle ejer – importør eller producent, der afgiver erklæringen – bebyrdende retsakt – søgsmålsinteresse – formaliteten – anmodning om tilpasning af stævningen – afvisning – ulovlighedsindsigelse – fortolkning af en gennemførelsesforordning i overensstemmelse med grundforordningen – Kommissionens gennemførelsesbeføjelser)	25
2023/C 179/36	Sag T-868/19: Rettens dom af 29. marts 2023 — Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen (REACH – vurdering af registreringsdossierer og kontrol af de oplysninger, registranterne har indsendt – anmodning om yderligere undersøgelser med henblik på registreringsdossieret for dimethylether – prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse – udvidet reproduktionstoksicitetsundersøgelse i én generation – dosisbestemmende undersøgelse – artikel 51, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – dyreforsøg – artikel 25 i forordning nr. 1907/2006 – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet)	26
2023/C 179/37	Sag T-72/20: Rettens dom af 22. marts 2023 — Satabank mod ECB (Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – forordning (EU) nr. 1024/2013 – forordning (EU) nr. 468/2014 – enhed under tilsyn – sammensat forvaltningsprocedure – afslag på aktindsigt – afgørelse 2004/258/EF – aktindsigt i ECB-dokumenter)	27
2023/C 179/38	Sag T-142/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Wizz Air Hungary mod Kommissionen (Blue Air; COVID-19 og redningsstøtte) [Statsstøtte – det rumænske marked for lufttransport – støtte, som Rumænien har indrømmet Blue Air i forbindelse med covid-19-pandemien – redningsstøtte til Blue Air – lån garanteret af den rumænske stat – afgørelse om ikke at gøre indsigelse – annullationssøgsmål – støtte, hvis formål er at afhjælpe skader, der er forårsaget af en usædvanlig begivenhed – artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF – opgørelse af skaden – årsagsforbindelse – støttemodtagerens allerede bestående økonomiske vanskeligheder – hensyntagen til undgåelige omkostninger – rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder – artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF – støttens bidrag til et formål af fælles interesse – redningsstøtten er en engangsstøtte – princippet om forbud mod forskelsbehandling – fri udveksling af tjenesteydelser – etableringsfrihed – begrundelsespligt]	27
2023/C 179/39	Sag T-344/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Plusmusic mod EUIPO — Groupe Canal + (+music) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket +music – det ældre nationale figurmærke + – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – det ældre varemærkes høje grad af særpræg som følge af brug]	28
2023/C 179/40	Sag T-366/21: Rettens dom af 22. marts 2023 — Coinbase mod EUIPO — bitFlyer (coinbase) [EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket coinbase – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]]	29
2023/C 179/41	Sag T-400/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — ZR mod EUIPO (Personalesag – tjenestemænd – meddelelse om ledig stilling – ansøgning om interinstitutionel overflytning – vedtægtens artikel 8, stk. 1 – afslag på overflytning – prioriteringsrækkefølge – vedtægtens artikel 29, stk. 1 – ligebehandling – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – omsorgspligt – korrigendum)	29
2023/C 179/42	Sag T-505/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der giver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	30
2023/C 179/43	Sag T-535/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der giver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	30

2023/C 179/44	Sag T-545/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	31
2023/C 179/45	Sag T-555/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	32
2023/C 179/46	Sag T-575/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (væskedistributionsudstyr) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af dets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	32
2023/C 179/47	Sag T-576/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (væskedistributionsudstyr) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af dets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	33
2023/C 179/48	Sag T-577/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (væskedistributionsudstyr) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af dets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	34
2023/C 179/49	Sag T-578/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (Installationer til væskedistribution) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	34
2023/C 179/50	Sag T-588/21: Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products et Koopman International (Installationer til væskedistribution) [EU-varemærker – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	35
2023/C 179/51	Sag T-617/21: Rettens dom af 22. marts 2023 — B&Bartoni mod EUIPO — Hypertherm (Elektrode til indsætning i brænder) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en elektrode til indsætning i brænder – ugyldighedsgrund – artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 – komponent af et sammensat produkt)	36
2023/C 179/52	Sag T-650/21: Rettens dom af 22. marts 2023 — Casa International mod EUIPO — Interstyle (casa) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket casa – absolut ugyldighedsgrund – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)]	36

2023/C 179/53	Sag T-750/21: Rettens dom af 22. marts 2023 — Beauty Biosciences mod EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket BIO-BEAUTÉ – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] – fornødent særpræg opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) – artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), og artikel 59, stk. 2, i forordning 2017/1001] – begrundelsespligt – artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001)]	37
2023/C 179/54	Sag T-5/22: Rettens dom af 22. marts 2023 — Puma mod EUIPO — Brooks Sports (Gengivelse af en stribe med en spids vinkel) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke, der gengiver en stribe med en spids vinkel – ældre EU-figurmærke og ældre nationalt figurmærke, der gengiver en stribe – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001 – retssikkerhed – ligebehandling – princippet om god forvaltningsskik]	38
2023/C 179/55	Sag T-21/22: Rettens dom af 22. marts 2023 — NY mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – intern sikkerhedsundersøgelse i Kommissionen – angivelige overtrædelser begået af Kommissionens sikkerhedspersonale – forbud mod adgang til bygningerne – inddragelse af tjenestekort – erstatningskrav – afslag på kravet – princippet om god forvaltning – retten til integritet og værdighed – urigtigt skøn – omsorgspligt)	38
2023/C 179/56	Sag T-26/22: Rettens dom af 29. marts 2023 — CIMV mod Kommissionen (Forskning og teknologisk udvikling – tilskudsaf tale indgået inden for »Horisont 2020«-rammeprogrammet for forskning og innovation – inddrivelse af en fordring – tilbagebetaling i rater – de faktiske omstændigheders materielle rigtighed – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt – berettiget forventning – ret til at blive hørt – proportionalitet)	39
2023/C 179/57	Sag T-113/22: Rettens dom af 22. marts 2023 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag – tjenestemænd – psykisk chikane – vedtægtens artikel 12a – anmodning om bistand – afslag på anmodning – vedtægtens artikel 24 – ret til forsvar – urigtigt skøn – magtfordejlning – forlig – mangler ved samtykket – afgørelse om forfremmelse med tilbagevirkende kraft)	39
2023/C 179/58	Sag T-199/22: Rettens dom af 29. marts 2023 — Perfetti Van Melle mod EUIPO (Gengivelse af en cylindrisk beholder med bølgede linjer) [EU-varemærker – ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver en cylindrisk beholder med bølgede linjer – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt] . .	40
2023/C 179/59	Sag T-306/22: Rettens dom af 22. marts 2023 — Fun Factory mod EUIPO — I Love You (love you so much) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket love you so much – det ældre EU-figurmærke I LOVE YOU SINCE FOREVER – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]	41
2023/C 179/60	Sag T-308/22: Rettens dom af 29. marts 2023 — celotec mod EUIPO — Decotec Printing (DECOTEC) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket DECOTEC – absolut ugyldighedsgrund – manglende beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]]	41
2023/C 179/61	Sag T-408/22: Rettens dom af 22. marts 2023 — adp Merkur mod EUIPO — psmtc (SEVEN SEVEN 7) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket SEVEN SEVEN 7 – det ældre EU-ordmærke Seven – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001 – manglende reel brug – artikel 47, stk. 2, i Rådets forordning 2017/1001]	42

2023/C 179/62	Sag T-436/22: Rettens dom af 29. marts 2023 — Machková mod EUIPO — Aceites Almenara (ALMARA SOAP) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket ALMARA SOAP – det ældre EU-ordmærke ALMENARA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001]	42
2023/C 179/63	Sag T-196/22: Rettens kendelse af 14. marts 2023 — Mariani mod Parlamentet (Annulationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – afgørelse om udelukkelse fra deltagelsen i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af mandatet – retsakt vedrørende den interne organisation af Parlamentets arbejde – ingen påvirkning af betingelserne for udøvelse af mandatet for medlemmet af Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)	43
2023/C 179/64	Sag T-240/22: Rettens kendelse af 14. marts 2023 — Lacapelle mod Parlamentet (Annulationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – afgørelse om udelukkelse fra deltagelsen i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af mandatet – retsakt vedrørende den interne organisation af Parlamentets arbejde – ingen påvirkning af betingelserne for udøvelse af mandatet for medlemmet af Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)	44
2023/C 179/65	Sag T-241/22: Rettens kendelse af 14. marts 2023 — Juvin mod Parlamentet (Annulationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – afgørelse om udelukkelse fra deltagelsen i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af mandatet – retsakt vedrørende den interne organisation af Parlamentets arbejde – ingen påvirkning af betingelserne for udøvelse af mandatet for medlemmet af Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)	44
2023/C 179/66	Sag T-254/22: Rettens kendelse af 14. marts 2023 — Mordalski mod EUIPO — Anita Food (ANITA) (EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-varemærke, der er ophørt at eksistere – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	45
2023/C 179/67	Sag T-300/22: Rettens kendelse af 23. marts 2023 — Domaine Boyar International mod EUIPO — Consorzio DOC Bolgheri e Bolgheri Sassicaia (BOLGARÉ) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BOLGARÉ – ældre oprindelsesbetegnelse »Bolgheri« – artikel 8, stk. 4a, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 6, i Rådets forordning (EU) 2017/1001] – artikel 46, stk. 1, litra d), i Rådets forordning 2017/1001 – artikel 103, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013]	45
2023/C 179/68	Sag T-342/22: Rettens kendelse af 29. marts 2023 — Oxyzoglou mod Kommissionen (Personalesag – kontraktansatte – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – annullationsøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af en del af den overførte kapital – ugrundet berigelse – klagefrist – åbenbart afvisningsgrundlag – påstand om påbud – åbenbart manglende kompetence)	46
2023/C 179/69	Sag T-343/22: Rettens kendelse af 29. marts 2023 — Mozelsio mod Kommissionen (Personalesag – kontraktansatte – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – annullationsøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af en del af den overførte kapital – ugrundet berigelse – klagefrist – åbenbart afvisningsgrundlag – påstand om påbud – åbenbart manglende kompetence)	47
2023/C 179/70	Sag T-482/22: Rettens kendelse af 31. marts 2023 — Thomas Henry mod EUIPO (MATE MATE) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket MATE MATE – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – vildledende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i Rådets forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	47
2023/C 179/71	Sag T-567/22: Rettens kendelse af 30. marts 2023 — ATPN mod Kommissionen (Annulationsøgsmål – miljø – delegeret forordning (EU) 2022/1214 – kerneenergi – bæredygtig aktivitet – forening – ikke umiddelbart berørt – afvisning)	48

2023/C 179/72	Sag T-612/22: Rettens kendelse af 28. marts 2023 — Primicerj mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – oprindeligt afslag på aktindsigt – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning – anmodning om påbud – manglende kompetence)	49
2023/C 179/73	Sag T-776/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. marts 2023 — TP mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – finansforordningen – udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer, der finansieres over Unionens almindelige budget og af EUF, i en periode på to år – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)	49
2023/C 179/74	Sag T-782/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. marts 2023 — Cogebi og Cogebi mod Rådet (Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine – forbud mod direkte eller indirekte at købe, importere eller overføre varer, som genererer betydelige indtægter for Rusland, til Unionen – anmodning om udsættelse af gennemførelse – tilsidesættelse af formkrav – afvisning) . . .	50
2023/C 179/75	Sag T-1/23 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. marts 2023 — Enmacc mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – tjenesteydelser med hensyn til efterspørgselsaggregering og udbud vedrørende gas under Unionens energiplatform – anmodning om foreløbige forholdsregler – interesseafvejning)	51
2023/C 179/76	Sag T-9/23: Sag anlagt den 9. januar 2023 — Koppers Denmark m.fl. mod Kommissionen	51
2023/C 179/77	Sag T-17/23: Sag anlagt den 20. januar 2023 — Feport mod Kommissionen	52
2023/C 179/78	Sag T-18/23: Sag anlagt den 20. januar 2023 — Grækenland mod Kommissionen	53
2023/C 179/79	Sag T-37/23: Sag anlagt den 23. januar 2023 — Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) m.fl. mod Kommissionen	54
2023/C 179/80	Sag T-44/23: Sag anlagt den 6. februar 2023 — FFPE section Conseil mod Rådet	55
2023/C 179/81	Sag T-94/23: Sag anlagt den 16. februar 2023 — Pollinis France mod Kommissionen	55
2023/C 179/82	Sag T-104/23: Sag anlagt den 21. februar 2023 — PAN Europe mod Kommissionen	57
2023/C 179/83	Sag T-124/23: Sag anlagt den 28. februar 2023 — VB mod ECB	58
2023/C 179/84	Sag T-131/23: Sag anlagt den 13. marts 2023 — Nardi mod ECB	58
2023/C 179/85	Sag T-137/23: Sag anlagt den 10. marts 2023 — Biogen Netherlands mod Kommissionen	60
2023/C 179/86	Sag T-147/23: Sag anlagt den 17. marts 2023 — VI mod Kommissionen	61
2023/C 179/87	Sag T-148/23: Sag anlagt den 18. marts 2023 — VK mod Kommissionen	62
2023/C 179/88	Sag T-154/23: Sag anlagt den 20. marts 2023 — MBDA France mod Kommissionen	62
2023/C 179/89	Sag T-158/23: Sag anlagt den 23. marts 2023 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten	64
2023/C 179/90	Sag T-159/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — VN mod Kommissionen	64
2023/C 179/91	Sag T-163/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — Fritz Egger m.fl. mod ECHA	65
2023/C 179/92	Sag T-164/23: Sag anlagt den 27. marts 2023 — Drinks Prod mod EUIPO — Wolff og Illg (IGISAN)	66
2023/C 179/93	Sag T-165/23: Sag anlagt den 28. marts 2023 — Arkema France mod Kommissionen	67
2023/C 179/94	Sag T-167/23: Sag anlagt den 24. marts 2023 — Borealis Agrolinz Melamine Deutschland og Cornerstone mod ECHA	68

2023/C 179/95	Sag T-170/23: Sag anlagt den 29. marts 2023 — Amstel Brouwerij mod EUIPO — Anheuser-Busch (ULTRA)	69
2023/C 179/96	Sag T-172/23: Sag anlagt den 30. marts 2023 — Dendiki mod EUIPO — D-Market (hepsiburada) .	69
2023/C 179/97	Sag T-173/23: Sag anlagt den 31. marts 2023 — Simpson Performance Products mod EUIPO — Freundlieb (BANDIT)	70
2023/C 179/98	Sag T-175/23: Sag anlagt den 31. marts 2023 — Hong Kong NetEase Interactive Entertainment mod EUIPO — Medion (LifeAfter)	71
2023/C 179/99	Sag T-176/23: Sag anlagt den 31. marts 2023 — PT Musim Mas mod Kommissionen	71
2023/C 179/100	Sag T-177/23: Sag anlagt den 3. april 2023 — Lacroix mod EUIPO — Xingyu Safety Tech (ADAMAS)	72
2023/C 179/101	Sag T-179/23: Sag anlagt den 5. april 2023 — FFPE section Conseil mod Rådet	73
2023/C 179/102	Sag T-180/23: Sag anlagt den 5. april 2023 — L'Oréal mod EUIPO — Samar't Pharma (Bl blue pigment)	74
2023/C 179/103	Sag T-181/23: Sag anlagt den 10. april 2023 — Dermavita Company mod EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	74
2023/C 179/104	Sag T-184/23: Sag anlagt den 11. april 2023 — Puma mod EUIPO — Société d'équipements de boulangerie pâtisserie (BERTRAND PUMA La griffe boulangère)	75
2023/C 179/105	Sag T-187/23: Sag anlagt den 11. april 2023 — PT Permata Hijau Palm Oleo og PT Nubika Jaya mod Kommissionen	76
2023/C 179/106	Sag T-784/21: Rettens kendelse af 28. marts 2023 — Félix mod Kommissionen	76

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 179/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 173 af 15.5.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 164 af 8.5.2023

EUT C 155 af 2.5.2023

EUT C 134 af 17.4.2023

EUT C 127 af 11.4.2023

EUT C 121 af 3.4.2023

EUT C 112 af 27.3.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2023 — Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium mod Minister des Hessischen Kultusministeriums (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-34/21 ⁽¹⁾), Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer)

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 88, stk. 1 og 2 – behandling i forbindelse med ansættelsesforhold – regionalt skolesystem – undervisning via videokonference på grund af covid-19-pandemien – gennemførelse uden lærernes udtrykkelige samtykke)

(2023/C 179/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Sagsøgt: Minister des Hessischen Kultusministeriums

Konklusion

1) Artikel 88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)

skal fortolkes således, at

en national lovgivning ikke kan udgøre en »mere specifik bestemmelse« som omhandlet i denne artikels stk. 1, hvis den ikke opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2.

2) Artikel 88, stk. 1 og 2, i forordning 2016/679

skal fortolkes således, at

nationale bestemmelser, der er vedtaget for at sikre beskyttelsen af arbejdstageres rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af deres personoplysninger i ansættelsesforhold, skal undlades anvendt, såfremt disse bestemmelser ikke er i overensstemmelse med de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i forordningens artikel 88, stk. 1 og 2, medmindre disse bestemmelser udgør et retsgrundlag som omhandlet i denne forordnings artikel 6, stk. 3, der opfylder kravene i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 22.3.2021.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2023 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod S.S., N.Z. og S.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)
(Sag C-338/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Frist for overførsel — menneskehandel))

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – artikel 27 – klage over en afgørelse om overførsel af en asylansøger – artikel 29 – udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om overførsel – frist for overførsel – afbrydelse af fristen for at foretage overførslen – direktiv 2004/81/EF – udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder – artikel 6 – betænkningstid – forbud mod at fuldbyrde en afgørelse om udsendelse – retsmidler)

(2023/C 179/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sagsøgte: S.S., N.Z. og S.S.

Konklusion

Artikel 29, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med denne forordnings artikel 27, stk. 3,

skal fortolkes således, at

- denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at indbringelse af en afgørelse om afslag på at meddele opholdstilladelse til en tredjelandsstatsborger i dennes egenskab af offer for menneskehandel indebærer udsættelse af gennemførelsen af en tidligere truffet afgørelse om overførsel over for denne tredjelandsstatsborger, men at
- denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at en sådan udsættelse medfører suspension eller afbrydelse af fristen for overførsel af den nævnte tredjelandsstatsborger.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 25.10.2021.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2023 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod E.N., S.S. og J.Y. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)
(Sag C-556/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Suspension af fristen for overførsel ved appel))

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – artikel 27 – klage over en afgørelse om overførsel af en asylansøger – artikel 29 – frist for overførsel – suspension af denne frist ved appel – foreløbig foranstaltning begæret af myndigheden)

(2023/C 179/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sagsøgte: E.N., S.S. og J.Y.

Konklusion

Artikel 29, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med denne forordnings artikel 27, stk. 3,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der giver den ret, der som andeninstans behandler en sag til prøvelse af en dom, hvorved en afgørelse om overførsel er blevet annulleret, mulighed for på begæring af de kompetente myndigheder at træffe bestemmelse om en foreløbig foranstaltning, der gør det muligt at undlade at træffe en ny afgørelse, indtil resultatet af denne klage foreligger, og hvis formål eller følge er, at fristen for overførsel suspenderes, indtil dette resultat foreligger, idet der imidlertid kun kan træffes bestemmelse om en sådan foranstaltning, når gennemførelsen af afgørelsen om overførsel er blevet udsat i forbindelse med klagens behandling i første instans i henhold til forordningens artikel 27, stk. 3 eller 4.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 30. marts 2023 — Gmina O. mod Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-612/21 (¹), Gmina O.)

[Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra a) og c) – levering af varer og levering af ydelser, som foretages mod vederlag – artikel 9, stk. 1 – begreberne »afgiftspligtig person« og »økonomisk virksomhed« – kommune, som organiserer udviklingen af vedvarende energi på sit område til fordel for sine indbyggere, der ejer fast ejendom, og som har udtrykt ønske om at blive udstyret med systemer for vedvarende energi – indbyggernes andel, der udgør 25 % af de støtteberettigede omkostninger uden at kunne overstige det maksimale beløb, som kommunen og den berørte ejer har aftalt – tilbagebetaling til kommunen gennem støtte fra den kompetente region på 75 % af de støtteberettigede omkostninger – artikel 13, stk. 1 – fritagelse for afgiftspligt for kommunerne i forbindelse med virksomhed eller transaktioner, der udøves eller foretages i deres egenskab af offentlig myndighed]

(2023/C 179/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina O.

Sagsøgt: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, artikel 9, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

skal fortolkes således, at

den omstændighed, at en kommune gennem en virksomhed leverer og installerer systemer for vedvarende energi til fordel for sine indbyggere, der er ejere af fast ejendom, og som har udtrykt ønske om at blive udstyret hermed, ikke udgør en merværdiafgiftspligtig levering af varer og tjenesteydelser, når formålet med sådan virksomhed ikke er at opnå indtægter af en vis varig karakter og fra disse indbyggers side kun giver anledning til en betaling, der dækker højst en fjerdedel af de afholdte omkostninger, idet det resterende beløb finansieres med offentlige midler.

(¹) EUT C 95 af 28.2.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 30. marts 2023 — Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej mod Gmina L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-616/21) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – levering af ydelser, som foretages mod vederlag – artikel 9, stk. 1 – begreberne »afgiftspligtig person« og »økonomisk virksomhed« – kommune, som organiserer gratis fjernelse af asbest til fordel for sine indbyggere, der ejer fast ejendom, og som har udtrykt ønske herom – tilbagebetaling til kommunen gennem støtte fra den kompetente region på mellem 40 % og 100 % af omkostningerne – artikel 13, stk. 1 – fritagelse for afgiftspligt for kommunerne i forbindelse med virksomhed eller transaktioner, der udøves eller foretages i deres egenskab af offentlig myndighed]

(2023/C 179/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Sagsøgt: Gmina L.

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, artikel 9, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

skal fortolkes således, at

den omstændighed, at en kommune gennem en virksomhed foranstalter transaktioner i form af fjernelse af asbest og indsamling af asbestholdige produkter og asbestholdigt affald til fordel for sine indbyggere, der er ejere af fast ejendom, og som har udtrykt ønske herom, ikke udgør merværdiafgiftspligtig levering af tjenesteydelser, når formålet med sådan virksomhed ikke er at opnå indtægter af en vis varig karakter og ikke giver anledning til nogen betaling fra disse indbyggers side, idet transaktionerne finansieres med offentlige midler.

(¹) EUT C 95 af 28.2.2022.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 30. marts 2023 — AR m.fl. mod PK m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie — Polen)

(Sag C-618/21 ⁽¹⁾, AR m.fl. (Krav direkte mod forsikringsselskabet))

(Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3 – lovpligtig forsikring af motorkøretøjer – artikel 18 – direkte krav – rækkevidde – fastsættelse af erstatningens størrelse – hypotetiske omkostninger – mulighed for at stille visse betingelser til udbetalingen af erstatningen – salg af køretøjet)

(2023/C 179/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AR, BF, ZN, NK Sp. z o.o., s.k., KP og RD Sp. z o.o.

Sagsøgte: PK SA, CR, SI SA, MB SA, PK SA, SI SA og EZ SA

Konklusion

Artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, sammenholdt med dette direktivs artikel 3.

skal fortolkes således, at

- bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der i tilfælde, hvor den person, hvis køretøj er blevet beskadiget som følge af en trafikulykke, rejser krav direkte mod det forsikringsselskab, som skadevolderen er ansvarsforsikret i, fastsætter, at den eneste måde, hvorpå der kan opnås erstatning fra dette forsikringsselskab, er ved, at der udbetales en økonomisk erstatning
- bestemmelsen er til hinder for metoder til beregning af denne erstatning og for betingelser for udbetalingen heraf, for så vidt som disse i forbindelse med et direkte krav, der rejses i henhold til denne artikel 18, bevirker, at forsikringsselskabets forpligtelse i henhold til artikel 3 til at dække den fulde erstatning, som skadevolderen skal yde skadelidte for den skade, som sidstnævnte har lidt, udelukkes eller begrænses.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.2.2022.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 30. marts 2023 — M. Ya. M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-651/21 ⁽¹⁾, M. Ya. M. (Medarvings afkald på arv))

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – foranstaltninger på det arveretlige område – forordning (EU) nr. 650/2012 – artikel 13 – erklæring om afkald på arv afgivet af en arving ved en ret i den medlemsstat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted – efterfølgende registrering på anmodning af en anden arving af denne erklæring i en anden medlemsstats registerbog)

(2023/C 179/08)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Part i hovedsagen

Sagsøger: M. Ya. M.

Konklusion

Artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis

skal fortolkes således, at

den ikke er til hinder for, at der, når en arving, som ved retten i den medlemsstat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, har registreret en erklæring om vedgåelse af eller afkald på arven efter en arvelader, der på dødstidspunktet havde sit sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat, af en anden arving fremsættes anmodning om en efterfølgende registrering af denne erklæring ved den kompetente ret i denne sidstnævnte medlemsstat.

(¹) EUT C 37 af 24.1.2022.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 30. marts 2023 — Green Network SpA mod SF, YB og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-5/22 (¹), Green Network (Påbud om tilbagebetaling af gebyrer))

(Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 37 – bilag I – den nationale regulerende myndigheds opgaver og beføjelser – forbrugerbeskyttelse – administrative driftsomkostninger – den nationale regulerende myndigheds beføjelse til at pålægge tilbagebetaling af beløb, som de endelige kunder har betalt i henhold til kontraktvilkår, som denne myndighed har sanktioneret)

(2023/C 179/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Network SpA

Sagsøgte: SF, YB og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Konklusion

Artikel 37, stk. 1, litra i) og n), og artikel 37, stk. 4, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF samt bilag I til direktiv 2009/72

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstat tillægger den nationale regulerende myndighed beføjelser til at pålægge elektricitetsvirksomheder at tilbagebetale deres endelige kunder et beløb svarende til det vederlag, som disse har betalt som »administrative driftsomkostninger« i medfør af et kontraktvilkår, som denne myndighed anser for ulovligt, og dette gælder også, når påbuddet om tilbagebetaling ikke støttes på kvaliteten af den tjenesteydelse, som disse selskaber har leveret, men på en tilsidesættelse af forpligtelserne til prisgennemsigtighed.

(¹) EUT C 128 af 21.3.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. marts 2023 — IP, DD, ZI, SS og HYA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-269/22 ⁽¹⁾), IP m.fl. (Fastlæggelse af de faktiske omstændigheder i hovedsagen II))

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til adgang til en upartisk domstol – retten til uskyldsformodning – fremstilling af de faktiske omstændigheder i en anmodning om præjudiciel afgørelse i straffesager – fastlæggelse af rigtigheden af visse faktiske omstændigheder for at kunne forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse, der kan antages til realitetsbehandling – overholdelse af processuelle garantier, der er fastlagt i national ret, som finder anvendelse på domme vedrørende realiteten)

(2023/C 179/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: IP, DD, ZI, SS og HYA

Procesdeltager: Spetsializirana prokuratura

Konklusion

Artikel 267 TEUF, sammenholdt med artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

den ikke er til hinder for, at en national ret i straffesager, inden der træffes afgørelse om sagens realitet, under overholdelse af de processuelle garantier, der er fastsat i national ret, fastslår rigtigheden af visse faktiske omstændigheder med henblik på at kunne forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse, der kan antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.8.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. marts 2023 — PT mod VB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag 343/22 ⁽¹⁾), PT (Betalingspåkrav efter schweizisk ret))

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – Lugano II-konventionen – procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser – artikel 34, stk. 2 – indledende processkrift i sagen i oprindelsesstaten – lovmæssig forkyndelse af et betalingspåbud efterfulgt af en ikke-lovmæssig forkyndelse af en stævning med påstand om betaling i henhold til schweizisk ret)

(2023/C 179/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PT

Sagsøgt: VB

Konklusion

Artikel 34, stk. 2, i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008,

skal fortolkes således, at

stævningen i et søgsmål med påstand om betaling i henhold til schweizisk ret, som er anlagt efter den forudgående udstedelse af et schweizisk betalingspåbud, og uden at der er nedlagt påstand om, at den indsigelse, der er rejst mod dette betalingspåbud, forkastes, udgør det indledende processkrift i sagen som omhandlet i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 340 af 5.9.2022.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 28. februar 2023 — Dalarjo-SL m.fl. mod Renault Trucks Sasu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial N° 1 de Pontevedra — Spanien)

(Sag C-285/21 (¹), Dalarjo m.fl.)

(præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – karteller – erstatningssøgsmål vedrørende overtrædelser af Den Europæiske Unions konkurrenceret – Europa-Kommissionens afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse – specielle lastbiler – lastbil af typen leddelt dumper)

(2023/C 179/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial N° 1 de Pontevedra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dalarjo-SL m.fl.

Sagsøgt: Renault Trucks Sasu

Konklusion

Kommissionens afgørelse C(2016) 4673 af 19. juli 2016 om en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og artikel 53 i EØS-aftalen (Sag AT.39824 — Lastbiler) skal fortolkes således, at specielle lastbiler, herunder lastbiler af typen leddelt dumper, henhører under de varer, der er omfattet af det kartel, der blev konstateret ved denne afgørelse.

(¹) Dato for indlevering: 28.4.2021.

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. februar 2023 — AW og PN mod CaixaBank SA
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca —
Spanien)**

(Sag C-254/22 ⁽¹⁾, CaixaBank)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 2014/17/EU – aftale om lån med pant i fast ejendom – variabel rentesats – vilkår om anvendelse af en rentesats beregnet ud fra et referenceindeks for realkreditlån (IRPH) forhøjet med 0,50 % – kriterier ved bedømmelsen af, om et sådant vilkår er urimeligt – krav om god tro, jævnyrdighed og gennemsigtighed – konsekvenser af en konstatering af, at et kontraktvilkår er urimeligt)

(2023/C 179/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AW og PN

Sagsøgt: CaixaBank SA

Konklusion

1) Det er åbenbart, at den anden del af det første præjudicielle spørgsmål, den anden del af det ellefte præjudicielle spørgsmål og det femtende præjudicielle spørgsmål fra Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (retten i første instans nr. 17 i Palma de Mallorca, Spanien) ikke kan antages til realitetsbehandling.

2) Artikel 3, 5 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at:

bestemmelserne ikke er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, der fritager den erhvervsdrivende fra ved indgåelsen af en aftale om lån med pant i fast ejendom at give forbrugeren oplysninger om referenceindeksets tidligere udvikling i som minimum de to seneste år sammenlignet med mindst et andet indeks som eksempelvis Euribor-indekset, forudsat at denne nationale lovgivning og retspraksis giver retten mulighed for — henset til de oplysninger, der er til rådighed og tilgængelige for offentligheden, samt de oplysninger, som eventuelt er givet af den erhvervsdrivende — at kontrollere, at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger har været i stand til at forstå, hvorledes beregningsmåden for rentesatsen konkret fungerer, og dermed til på grundlag af klare og forståelige kriterier at vurdere, hvilke potentielt alvorlige økonomiske følger et sådant vilkår om variabel rentesats kan få for den pågældendes finansielle forpligtelser.

3) Artikel 3, 5 og 7 i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at:

bestemmelserne er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, hvorefter den erhvervsdrivendes manglende gode tro er en ufravigelig betingelse for at foretage en kontrol af indholdet af et uigennemsigtigt vilkår i en aftale, der er indgået med en forbruger. Det påhviler den forelæggende ret under hensyn til samtlige relevante omstændigheder i tvisten i hovedsagen at afgøre, om den erhvervsdrivende skal anses for at have handlet i god tro, da denne fastsatte renten i forbindelse med et lån med pant i fast ejendom med henvisning til et ved lov fastsat indeks, og om det vilkår, der indeholder en henvisning til et sådant indeks, bevirker, at der opstår en betydelig skævhed mellem parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.

4) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at:

bestemmelserne ikke er til hinder for, at den nationale ret, såfremt et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån med pant i fast ejendom, erklæres ugyldigt, erstatter dette indeks med et ved lov fastsat indeks, der finder anvendelse i mangel af modstående aftale mellem aftalens parter, for så vidt som den pågældende aftale om lån med pant i fast ejendom ikke kan opretholdes, såfremt det nævnte urimelige vilkår fjernes, og annullation af denne aftale i sin helhed ville have særligt skadelige virkninger for forbrugeren.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 12.4.2022.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. marts 2023 — Eurowings GmbH mod flightright GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-607/22 ⁽¹⁾, Eurowings (Ikkeeksisterende flyvning))

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2 – begrebet »transporterende luftfartsselskab« – flyafgang reserveret gennem en rejsearrangør – flyafgang, som angiveligt ikke findes)

(2023/C 179/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurowings GmbH

Sagsøgt: flightright GmbH

Konklusion

Artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

skal fortolkes således, at

et luftfartsselskab ikke kan kvalificeres som et »transporterende luftfartsselskab« i denne bestemmelses forstand, når passageren har indgået en kontrakt med en rejsearrangør for en bestemt flyvning, der er forsynet med et flynummer og en dato, der efter hensigten skal udføres af dette luftfartsselskab, uden at sidstnævnte nogensinde har planlagt en flyvning under dette nummer og på denne dato, men kan anses for et »transporterende luftfartsselskab« i den nævnte bestemmelses forstand, når selskabet har afgivet et tilbud, som efter omstændighederne har været genstand for efterfølgende ændringer fra selskabets side.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 20.9.2022.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af KO til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-119/22, AJ, KO mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

(Sag C-485/22 P)

(2023/C 179/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KO (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at KO bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af KM til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-120/22, AJ, KM mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

(Sag C-486/22 P)

(2023/C 179/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KM (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at KM bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af KR til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-121/22, AJ, KR mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

(Sag C-487/22 P)

(2023/C 179/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KR (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at KR bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af KQ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-122/22, AJ, KQ mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

(Sag C-488/22 P)

(2023/C 179/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KQ (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at KQ bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af VZ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-127/22, AJ, VZ mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

(Sag C-489/22 P)

(2023/C 179/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: VZ (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at VZ bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af KN til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (præsidenten) den 19. maj 2022 i sag T-139/22, AJ, KN mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

(Sag C-490/22 P)

(2023/C 179/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KN (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at KN bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juli 2022 af KP til prøvelse af kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. maj 2022 i sag T-140/22, AJ, KP mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

(Sag C-491/22 P)

(2023/C 179/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KP (ved dikigoros P. Koutrakos, advocaat F. Randolph og solicitor J. Stojsavljevic-Savic)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 31. marts 2023 bestemt, at appellen afvises, idet det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle sagen, og at KP bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 29. december 2022 — Biohemp Concept SRL mod Direcția pentru Agricultură Județeană Alba

(Sag C-793/22, Biohemp Concept)

(2023/C 179/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Appellant — sagsøger i første instans: Biohemp Concept SRL

Indstævnt — sagsøgt i første instans: Direcția pentru Agricultură Județeană Alba

Præjudicielt spørgsmål

Skal forordning nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ og nr. 1308/2013 ⁽²⁾ samt artikel 35 TEUF, 36 TEUF og 38 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, for så vidt som den forbyder dyrkning af hamp (*Cannabis sativa*) i hydroponiske systemer i dertil indrettede lukkede miljøer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 8. februar 2023 — M-GbR mod Finanzamt O

(Sag C-68/23, Finanzamt O)

(2023/C 179/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: M-GbR

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Finanzamt-O

Præjudicielle spørgsmål

1) Foreligger der en voucher til ét formål som omhandlet i momsdirektivets artikel 30a, nr. 2 ⁽¹⁾, når

- leveringsstedet for de ydelser, som voucheren relaterer sig til, ganske vist er kendt, eftersom de pågældende ydelser skal leveres til slutbrugere på en medlemsstats område,
- men den juridiske fiktion i momsdirektivets artikel 30b, stk. 1, første afsnit, første punktum, ifølge hvilken også en overdragelse af voucheren mellem afgiftspligtige personer betragtes som en levering af den ydelse, som voucheren relaterer sig til, indebærer levering af en ydelse på en anden medlemsstats område?

- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende (og der dermed foreligger en voucher til flere formål i den her foreliggende sag): Er momsdirektivets artikel 30b, stk. 2, første afsnit, hvorefter den faktiske levering af de ydelser til gengæld for en voucher til flere formål, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, pålægges moms i henhold til momsdirektivets artikel 2, mens hver forudgående overdragelse af vouchere til flere formål ikke er momspligtig, til hinder for en afgiftspligt på et andet grundlag (jf. EU-Domstolens dom i Lebara-sagen af 3. maj 2012 — C-520/10, EU:C:2012:264)?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1), som affattet ved Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27.6.2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere (EUT 2016, L 177, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 15. februar 2023 — MH mod FCA Italy SpA og FPT Industrial SpA

(Sag C-81/23, FCA Italy og FPT Industrial)

(2023/C 179/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: MH

Revisionsappellindstævnte: FCA Italy SpA og FPT Industrial SpA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1215/2012 (¹) fortolkes således, at det sted, hvor skaden er indtrådt, i en sag om erstatningsansvar uden for kontraktforhold mod en udvikler af en dieselmotor med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 715/2007/EF (²) om typegodkendelse, som har hjemsted i medlemsstat A (i den foreliggende sag Italien), i et tilfælde, hvor køretøjet blev købt af sagsøgeren, som har bopæl i medlemsstat B (i den foreliggende sag Østrig) af en tredjepart med hjemsted i medlemsstat C (i den foreliggende sag Tyskland) befinder sig

- a) på købsstedet
- b) på stedet for udleveringen af køretøjet eller
- c) på det sted, hvor den mangel, som ligger til grund for skaden, indtrådte og dermed på stedet for anvendelsen af køretøjet efter formålet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning) (EUT 2012, L 351, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tyskland) den 15. februar 2023 — Landkreis Jerichower Land mod A.

(Sag C-85/23, Landkreis Jerichower Land)

(2023/C 179/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellans: Landkreis Jerichower Land

Sagsøger og appellandstævnt: A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 24, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 1069/2009⁽¹⁾, senest ændret ved artikel 46 i forordning (EU) 2019/1009⁽²⁾ fortolkes således, at begrebet »lagring« omfatter en afbrydelse af en transport, hvor beholdere med animalske kategori-3 biprodukter omlades til et andet transportkøretøj og før den fortsatte transport til et forarbejdningsanlæg henstilles deri i adskillige — op til otte — timer, uden at materialet behandles eller hældes på andre beholdere?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21.10.2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT 2009, L 300, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1009 af 5.6.2019 om fastsættelse af regler om tilgængeliggørelse på markedet af EU-gødningsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 1069/2009 og (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2003/2003 (EUT 2019, L 170, s. 1).

Appel iværksat den 8. marts 2023 af Hecht Pharma GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. januar 2023 i sag T-346/21, Hecht Pharma GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-142/23 P)

(2023/C 179/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellans: Hecht Pharma GmbH (ved Rechtsanwältin C. Sachs og Rechtsanwalt J. Sachs)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Gufic BioSciences Ltd.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Såfremt appellen antages til realitetsbehandling, har appellanten nedlagt følgende påstande:

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 11. januar 2023, Hecht Pharma GmbH mod EUIPO — Gufic BioSciences (Gufic), T-346/21, EU:T:2023:2, ophæves i sin helhed på grund af en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.
- Afgørelse truffet af Andet Appellkammer den 3. juni 2021 i sag R 2738/2019-2 annulleres, og EU-varemærke nr. 8 613 044 »lægemidler« erklæres også fortabt for så vidt angår vareklasse 5.
- Der træffes ikke afgørelse i appelsagen uden mundtlig forhandling.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og intervenienten i sagen for Retten tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten, Domstolen og de tidligere instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at appellen vedrører processuelle fejl og spørgsmål, der ved fortolkningen af artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001⁽¹⁾ under hensyntagen til 28. betragtning ved vareklasse 5 for lægemidler gik ud over den omtvistede afgørelse og er af grundlæggende betydning.

I henhold til den bogstavelige betydning af begrebet »lægemidler« forventede kundekredsene et produkt, der kunne forebygge, lindre og kurere en menneskesygdom.

Retten har ikke lagt betydningen af angivelsen på pakningen »Ayurvedic Medicine« til grund, men tog kun hensyn til begrebet »Medicine« som »lægemiddel« og tog dermed ikke hensyn til at de faktiske forhold og omstændigheder.

Retten nåede frem til den konklusion, at produktet var et lægemiddel efter betegnelse på grund af oplysningerne på pakningen (Ayurvedic Medicine og dens indikationer). Appellantens er imidlertid af den opfattelse, at der ikke er tale om et lægemiddel i bogstavelig forstand, men at det kun betegnes som sådant. Domstolen har udtalt, at lægemidler efter betegnelse ikke har den virkning, som forbrugerne kan forvente. Den vil beskytte forbrugerne mod lægemidler efter betegnelse på grund af den manglende virkning (dom af 15.1.2009, Hecht-Pharma, C-140/07, EU:C:2009:5, præmis 25, og dom af 15.11.2007, Kommissionen mod Tyskland, C-319/05, EU:C:2007:678, præmis 61). En retsbevarende brug er for så vidt angår et lægemiddel efter betegnelse allerede udelukket, fordi der i henhold til artikel 87 i direktiv 2001/83/EF (?) ikke må reklameres for det.

Principielt kan et produkt i hver varegruppe, der kun synes at høre til denne varegruppe, ikke begrunde en retsbevarende brug. Hvis det kun betegnes som sådan ved angivelser på pakningerne, men produktet ikke selv svarer til varegruppens karakteristika, er betingelserne i henhold til 28. betragtning til og artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001 ikke opfyldt.

Spørgsmålet, om der er gjort reel brug af varemærket, skal efterprøves på grundlag af samtlige faktiske forhold og omstændigheder, der kan godtgøre den faktiske erhvervsmæssige udnyttelse af varemærket; dertil hører navnlig anvendelser, der i den pågældende erhvervsgren anses for begrundede for at opretholde eller vinde markedsandele for de lægemidler, der er beskyttet af varemærket, disse varers eller tjenesteydelsers art, markedets kendetegn og omfanget og hyppigheden af brugen af varemærket.

Den reelle brug af et varemærke kan heller ikke godtgøres på grundlag af sandsynlighedsantagelser eller formodninger, men skal hvile på konkrete og objektive omstændigheder, der godtgør en faktisk og tilstrækkelig brug af varemærket på det pågældende marked.

Ifølge 28. betragtning og artikel 18, stk. 1, i forordning 2017/1001 omfatter anvendelsen af generelle begreber kun de varer, der tydeligt er omfattet af det almindelige begreb i dets bogstavelige forstand.

På pakningen er begrebet »lægemidler« ikke angivet, men derimod »Ayurvedic Medicine«. De bilag, som intervenienten har fremlagt, betegnede produkterne som »Ayurvedic Medicine« og ikke som lægemidler. Retten oversatte blot begrebet »Medicine« med »lægemiddel« og opstillede dermed alene en formodning, men oversatte ikke den faktiske angivelse »Ayurvedic Medicine«.

Appellanten har ikke alene henvist til lovene i Indien, som er produktets oprindelsesland, men har også tilbudt at fremlægge beviser ved afhøring af en instrueret repræsentant fra den indiske forbundsmyndighed om, at der selv i Indien sondres mellem lægemidler og »Ayurvedic Medicine«.

Retten har hævdet, at det omhandlede produkt i de relevante domstols- og forvaltningsafgørelser er blevet betegnet som et »ikke-betænkeligt lægemiddel«. Den har ikke taget hensyn til de af appellantens fremlagte bilag, hvorefter produktet er blevet nægtet tilladelse i Tyskland på grund af betydelige toksikologiske virkninger, og hvorefter forvaltningsafgørelsen ved en efterfølgende retssag er blevet retskraftigt bekræftet.

En erklæring fra myndighederne kan ikke ophæve en retskraftig dom i Tyskland. Det er imidlertid det, som Retten har lagt til grund.

Retten har anført, at en ordinerings fra en læge er et indicium for, at der foreligger et lægemiddel, hvilket appellanten heller ikke har anfægtet. Dette er urigtigt. I den mundtlige forhandling henviste appellantens repræsentant udtrykkeligt til, at læger på grund af terapifriheden i Tyskland endda kan ordinere/udskrive recepter på levnedsmidler. Retten har formodet, at forbrugeren på grund af betegnelsen vil anse produktet for at være et lægemiddel. Den har ikke taget hensyn til kendskaberne fra fagfolkene, der meget vel vidste, at »Ayurvedic Medicine«-produkter er uvirksomme produkter, og at tilladelsen til det foreliggende produkt er blevet afslået.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (kodifikation) (EUT 2017, L 154, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, S. 67).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 10. marts 2023 —
Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE mod Erg Eolica Ginestra Srl m.fl.**

(Sag C-148/23, Gestore dei Servizi Energetici)

(2023/C 179/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Indstævnte: Erg Eolica Ginestra Srl, Erg Eolica Ginestra Srl, Erg Eolica Campania SpA, Erg Eolica Fossa del Lupo Srl, Erg Eolica Amaroni Srl, Erg Eolica Adriatica Srl, Erg Eolica San Vincenzo Srl, Erg Eolica San Circeo Srl, Erg Eolica Faeto Srl, Green Vicari Srl, Erg Wind Energy Srl, Erg Wind Sicilia 3 Srl, Erg Wind Sicilia 6 Srl, Erg Wind 4 Srl, Erg Wind 6 Srl, Erg Wind Sicilia 5 Srl, Erg Wind 2000 Srl, Erg Wind Sicilia 2 Srl, Erg Wind Sardegna Srl, Erg Wind Sicilia 4 Srl, Erg Hydro Srl, Erg Power Generation SpA og Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielt spørgsmål

Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽¹⁾ — navnlig 8., 14. og 25. betragtning hertil samt artikel 1 og 3 heri — samt artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, læst i lyset af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den, der følger af bestemmelserne i lovdekret nr. 28 af 3. marts 2011 og det ministerielle dekret af 6. juli 2012 — som fortolket i fast praksis ved Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) — hvorefter bevilling af incitament er betinget af, at den enhed, der er ansvarlig for anlægget, indgår en privatretlig aftale med GSE også med hensyn til elektricitetsproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energikilder og blev sat i drift før den 31. december 2012?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 140, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravni sud u Zagrebu (Kroatien) den 20. marts
2023 — UP CAFFE d.o.o. mod Ministarstvo financija Republike Hrvatske**

(Sag C-171/23, UP CAFFE)

(2023/C 179/28)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Upravni sud u Zagrebu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UP CAFFE d.o.o.

Den anden part i sagen: Ministarstvo financija Republike Hrvatske

Præjudicielt spørgsmål

Pålægger EU-retten de nationale myndigheder og domstole en forpligtelse til at fastsætte en momspligt (og ikke afslå en anmodning om tilbagebetaling) i sager, hvor sagens objektive omstændigheder indikerer, at der er begået momssvig ved at danne et nyt selskab og afbryde den afgiftspligtige kontinuitet i det tidligere selskab, og hvor den afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at han deltog i en sådan handling, og hvor national lovgivning på det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige begivenhed indtraf, ikke foreskriver en sådan fastlæggelse af afgiftspligten?

Sag anlagt den 23. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-186/23)

(2023/C 179/29)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Gr. Koleva og J. Samnadda, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790⁽¹⁾ af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF indeholder regler, der har til formål yderligere at harmonisere EU-retten om ophavsret og beslægtede rettigheder inden for rammerne af det indre marked, under særlig hensyntagen til digitale og grænseoverskridende anvendelser af beskyttet indhold. Direktivet indeholder også regler om undtagelser fra og indskrænkninger af ophavsret og beslægtede rettigheder, fremme af licenser samt regler, der har til formål at sikre en velfungerende markedsplads for udnyttelsen af værker og andre frembringelser. I henhold til direktivets artikel 29 udløb fristen for medlemsstaternes gennemførelse af direktivet den 7. juni 2021. I henhold til artikel 29, stk. 2, »[meddeler] medlemsstaterne ... Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv«.

Den 23. juni 2021 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Republikken Bulgarien. Den 19. maj 2022 sendte den Republikken Bulgarien en begrundet udtalelse. Til trods herfor er der endnu ikke blevet udstedt foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, eller i hvert fald har Kommissionen ikke modtaget nogen meddelelse herom.

Sagsøgerens påstande

- 1 Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (herefter: »direktivet«), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og ikke har meddelt Kommissionen disse forskrifter.
- 2 Republikken Bulgarien tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb, der svarer til det højeste af følgende to beløb: 1. et dagligt beløb på 1 800 EUR ganget med det antal dage, der går fra dagen efter udløbet af den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist, indtil den dag, hvor traktatbruddet bringes til ophør, eller, såfremt dette ikke bringes til ophør, indtil dagen for afsigelsen af dommen i denne sag; 2. et fast minimumsbeløb på 504 000 EUR.

- 3 Såfremt det i pkt. 1 omtalte traktatbrud fortsat består på dagen for afsigelsen af dommen i denne sag, tilpligtes Republikken Bulgarien at betale Kommissionen en tvangsbøde på 10 800 EUR pr. dag for hver dags forsinkelse regnet fra dagen for afsigelsen af dommen i denne sag, så længe denne stat tilsidesætter sine forpligtelser i henhold til direktivet.
- 4 Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT 2019, L 130, s. 92.

Sag anlagt den 28. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-201/23)

(2023/C 179/30)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda og B. Sasinowska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at tilpasse national ret til dette direktiv, og ikke har meddelt Kommissionen de pågældende forskrifter.
- Republikken Polen tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb, der svarer til det højeste af følgende to beløb: i) et dagligt beløb på 13 700 EUR ganget med det antal dage, der går fra dagen efter udløbet af den i det omhandlede direktiv fastsatte gennemførelsesfrist indtil den dato, hvor overtrædelsen ophører, eller, såfremt overtrædelsen ikke bringes til ophør, indtil datoen for afsigelsen af dommen i denne sag; ii) et fast minimumsbeløb på 3 836 000 EUR.
- Såfremt den i første led omtalte overtrædelse fortsat består på datoen for afsigelsen af dommen i denne sag, tilpligtes Republikken Polen at betale Kommissionen en bøde på 82 200 EUR pr. dag for hver dags forsinkelse regnet fra datoen for afsigelsen af dommen i denne sag indtil den dag, hvor Republikken Polen overholder de forpligtelser, der følger af direktivet.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 udløb den 7. juni 2021.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 fastsætter regler, der har til formål yderligere at harmonisere EU-retten om ophavsret og beslægtede rettigheder i det indre marked, under særlig hensyntagen til digital og grænseoverskridende anvendelse af beskyttet indhold. Direktivet fastsætter også regler om undtagelser fra og indskrænkninger af ophavsret og beslægtede rettigheder, regler, der letter udstedelse af licenser, samt regler, der har til formål at sikre et velfungerende marked for udnyttelse af værker og andre frembringelser.

Direktivets artikel 29, stk. 1, bestemmer følgende: »Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 7. juni 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.« Artikel 29, stk. 2, bestemmer følgende: »Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.«

Den 23. juli 2021 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Republikken Polen. Den 19. maj 2022 sendte den en begrundet udtalelse til Republikken Polen. Til trods herfor har Republikken Polen endnu ikke udstedt gennemførelsesforanstaltninger eller meddelt Kommissionen sådanne foranstaltninger.

(¹) EUT 2019, L 130, s. 92.

Sag anlagt den 31. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-211/23)

(2023/C 179/31)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- 1) Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 29, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og ikke har meddelt Kommissionen de pågældende forskrifter.
- 2) Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb, der svarer til det højeste af følgende to beløb: i) et dagligt beløb på 4 600 EUR ganget med det antal dage, der går fra dagen efter udløbet af den i direktiv 2019/790 fastsatte gennemførelsesfrist indtil den dato, hvor overtrædelsen bringes til ophør, eller, såfremt denne ikke bringes til ophør, indtil datoen for afsigelsen af dommen i denne sag; ii) et fast minimumsbeløb på 1 288 000 EUR.
- 3) Såfremt den i pkt. 1 omtalte overtrædelse fortsat består på datoen for afsigelsen af dommen i denne sag, tilpligtes den Portugisiske Republik at betale Kommissionen en tvangsbøde på 27 600 EUR pr. dag for hver dags forsinkelse, indtil denne medlemsstat opfylder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2019/790.
- 4) Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF ajourfører reglerne om ophavsret for at tage hensyn til de digitale teknologier, som har forandret måden, hvorpå kreativt indhold produceres, distribueres og tilgås. Dette direktivs artikel 29, stk. 1, fastsætter den 7. juni 2021 som frist for medlemsstaternes gennemførelse af direktivet. I henhold til artikel 29, stk. 2, »[meddeler] medlemsstaterne [...] Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv«.

Den 23. juli 2021 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Den Portugisiske Republik. Den 19. maj 2022 sendte den en begrundet udtalelse til denne medlemsstat. Der er imidlertid endnu ikke blevet udstedt foranstaltninger til fuldständig gennemførelse af direktivet, eller i hvert fald har Kommissionen ikke modtaget meddelelse herom.

(¹) EUT 2019, L 130, s. 92.

Sag anlagt den 31. marts 2023 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-214/23)

(2023/C 179/32)

Processprog: Dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda og C. Vang, befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark

Påstande

- det fastslås, at Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (¹), ved ikke senest den 7. juni 2021 at havde vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller, under alle omstændigheder, ved ikke at have underrettet Kommissionen om disse love og administrative bestemmelser,
- Kongeriget Danmark tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb på 3 642 EUR pr. dag fra dagen efter fristen for gennemførelsen af Direktivet, det vil sige den 8. juni 2021, og indtil den dag, hvor traktatbruddet bringes til ophør, eller i tilfælde af at det ikke er bragt til ophør, datoen for afsigelsen af dom i nærværende sag, dog minimum 1 456 000 EUR,
- såfremt det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsætter efter afsigelsen af dom i nærværende sag, tilpligtes Kongeriget Danmark at betale Kommissionen en tvangsbøde på 21 840 EUR for hver dags forsinkelse regnet fra datoen for afsigelsen af dommen og indtil den dato, hvor Kongeriget Danmark opfylder sine forpligtelser i henhold til Direktivet,
- Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF ajourfører ophavsretsreglerne med henblik på at tage hensyn til de digitale teknologier, der har ændret den måde, hvorpå kreativt indhold produceres, distribueres og tilgås. Det fremgår af direktivets artikel 29, stk. 1, at direktivet senest skulle være gennemført i national ret den 7. juni 2021, og at medlemsstaterne straks skulle underrette Kommissionen herom.

Kongeriget Danmark har ikke overholdt denne forpligtelse. Den 24. juni 2021 gav Danmark således Kommissionen meddelelse om gennemførelse af direktivets artikel 15 og 17, men ikke om gennemførelse af resten af direktivet. Kommissionen sendte derfor den 23. juli 2021 Danmark en åbningsskrivelse. Den 24. september 2021 besvarede den danske regering åbningsskrivelsen og anerkendte, at direktivet ikke var gennemført fuldt ud i dansk ret. Den 19. maj 2022 sendte Kommissionen Danmark en begrundet udtalelse, der blev besvaret af den danske regering den 30. juni 2022. I besvarelsen oplyste den danske regering, at direktivet fortsat ikke var gennemført fuldt ud i dansk ret. Den danske regering har senest i marts 2023 oplyst, at Kongeriget Danmark endnu ikke at havde vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Direktivet er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, og sagen er derfor omfattet af anvendelsesområdet for artikel 260, stk. 3, TEUF. Danmark har ikke overholdendt forpligtelsen i direktivets artikel 29 til senest den 7. juni 2021 at vedtage og offentliggøre alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og straks at underrette Kommissionen herom. Betingelserne for, at artikel 260, stk. 3, TEUF kan finde anvendelse, er derfor opfyldt.

Kommissionen opfordrer på denne baggrund Domstolen til at pålægge Kongeriget Danmark at betale et fast beløb og tvangsbøder i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF, og at fastsætte disse sanktioner i overensstemmelse med Kommissions meddelelse om økonomiske sanktioner som led i traktatbrudsprocedurer.

(¹) EUT 2019, L 130, s. 92

RETTEN

Rettens dom af 29. marts 2023 — Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen

(Sag T-500/17 RENV) ⁽¹⁾

(Dumping – import af visse sømløse rør af jern (undtagen af støbejern) eller stål (undtagen af rustfrit stål), med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Kina – indførelse af en endelig antidumpingtold – årsagsforbindelse – artikel 3, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2016/1036 – åbenbart urigtigt skøn)

(2023/C 179/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Kina) (ved advokaterne E. Vermulst og J. Cornelis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og K. Blanck, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Rumænien), Válčovny trub Chomutov a.s. (Chomutov, Den Tjekkiske Republik), Vallourec Deutschland GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat G. Berrisch)

Sagens genstand

Med sit søgsmål, som er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/804 af 11. maj 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern (undtagen af støbejern) eller stål (undtagen af rustfrit stål), med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2017, L 121, s. 3), for så vidt som den vedrører virksomheden.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válčovny trub Chomutov a.s. og Vallourec Deutschland GmbH afholdte omkostninger for Domstolen i sag C-891/19 P og for Retten i sagerne T-500/17 og T-500/17 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Universität Bremen mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA)

(Sag T-660/19 RENV) ⁽¹⁾

(Forskning og teknologisk udvikling – rammeprogram for forskning og innovation, Horisont 2020 – indkaldelse af forslag H2020-SC6-Governance-2019 – REA's afgørelse om forkastelse af et forslag – faktisk vildfarelse – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn)

(2023/C 179/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Universität Bremen (Bremen, Tyskland) (ved professor C. Schmid)

Sagsøgt: Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (ved V. Canetti og S. Payan Lagrou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne C. Wagner og R. van der Hout)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forsknings (REA) afgørelse Ares(2019) 4590599 af 16. juli 2019 om forkastelse af det forslag, som dette universitet havde indsendt i forbindelse med indkaldelsen af forslag under H2020-SC6-Governance-2019.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA) frifindes.
- 2) Universität Bremen betaler omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten. REA betaler omkostningerne i forbindelse med appelsagen for Domstolen.

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Tazzetti mod Kommissionen

(Sagerne T-825/19 og T-826/19) (¹)

(Miljø – forordning (EU) nr. 517/2014 – fluorholdige drivhusgasser – elektronisk kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner – virksomheder med samme reelle ejer – importør eller producent, der afgiver erklæringen – bebyrdende retsakt – søgsmålsinteresse – formaliteten – anmodning om tilpasning af stævningen – afvisning – ulovlighedsindsigelse – fortolkning af en gennemførelsesforordning i overensstemmelse med grundforordningen – Kommissionens gennemførelsesbeføjelser)

(2023/C 179/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger i sag T-825/19: Tazzetti SpA (Volpiano, Italien) (ved advokaterne M. Condinanzi, E. Ferrero og C. Vivani)

Sagsøger i sag T-826/19: Tazzetti SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Condinanzi, E. Ferrero og C. Vivani)

Sagsøgt: Kommissionen (ved G. Gattinara og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmlne, der blev anlagt den 4. december 2019 på grundlag af artikel 263 TEUF, har sagsøgeren i sag T-825/19, Tazzetti SpA, og sagsøgeren i sag T-826/19, Tazzetti SA, nedlagt påstand om annullation dels af Europa-Kommissionens afgørelser i de tre skrivelser af 27. og 30. september 2019 og i de to skrivelser af 6. og 20. november 2019, der var truffet i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/661 af 25. april 2019 om sikring af, at det elektroniske kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner fungerer efter hensigten (EUT 2019, L 112, s. 11), dels af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1604 af 23. oktober 2020 om fastsættelse, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser, af referenceværdier for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2023 for hver producent eller importør, der fra den 1. januar 2015 i Unionen lovligt har markedsført hydrofluorcarboner som indberettet i medfør af nævnte forordning (EUT 2020, L 364, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagerne T-825/19 og T-826/19 forenes med henblik på dommen.

- 2) De afgørelser, som fremgår af den anden af de skrivelser, som Europa-Kommissionen sendte den 27. september 2019, af Kommissionens skrivelse af 30. september 2019 og af Kommissionens e-mail af 20. november 2019, annulleres, for så vidt som de er adresseret til Tazzetti SpA og Tazzetti SA.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Tazzetti SpA og Tazzetti SA.

(¹) EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-868/19) (¹)

(REACH – vurdering af registreringsdossierer og kontrol af de oplysninger, registranterne har indsendt – anmodning om yderligere undersøgelser med henblik på registreringsdossieret for dimethylether – prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse – udvidet reproduktionstoksicitetsundersøgelse i én generation – dosisbestemmende undersøgelse – artikel 51, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – dyreforsøg – artikel 25 i forordning nr. 1907/2006 – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet)

(2023/C 179/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Nederlandene), Knoell NL BV (Maarsse, Nederlandene), Grillo-Werke AG (Duisbourg, Tyskland) og PCC Trade & Services GmbH (Duisbourg) (ved advokaterne R. Cana, Z. Romata og H. Widemann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgt: Kongeriget Danmark (ved M. Søndahl Wolff, som befuldmægtiget), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, A. Hanje og J. Langer, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Runeskjöld, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder, R. Shahsavan Eriksson og O. Simonsson, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ved M. Heikkilä, W. Broere, S. Mahoney og N. Herbatschek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgerne, Nouryon Industrial Chemicals BV, Knoell NL BV, Grillo-Werke AG og PCC Trade & Services GmbH, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 7336 final af 16. oktober 2019 om kontrollen af en registrering af dimethylether, der blev vedtaget efter henvisning fra Det Europæiske Kemikalieagentur på grundlag af artikel 51, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Sverige og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Satabank mod ECB(Sag T-72/20) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – forordning (EU) nr. 1024/2013 – forordning (EU) nr. 468/2014 – enhed under tilsyn – sammensat forvaltningsprocedure – afslag på aktindsigt – afgørelse 2004/258/EF – aktindsigt i ECB-dokumenter)

(2023/C 179/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Satabank plc (St. Julian's, Malta) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved G. Buono, A. Lefterov og E. Koupepidou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks (ECB) afgørelse af 26. november 2019, hvorved ECB gav afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i de sagsakter, der vedrørte sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbanks (ECB) afgørelse af 26. november 2019, hvorved denne gav afslag på Satabank plc's begæring om aktindsigt i de sagsakter, der vedrørte denne, annulleres.
- 2) ECB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Wizz Air Hungary mod Kommissionen (Blue Air; COVID-19 og redningsstøtte)(Sag T-142/21) ⁽¹⁾

[Statsstøtte – det rumænske marked for lufttransport – støtte, som Rumænien har indrømmet Blue Air i forbindelse med covid-19-pandemien – redningsstøtte til Blue Air – lån garanteret af den rumænske stat – afgørelse om ikke at gøre indsigelse – annullationssøgsmål – støtte, hvis formål er at afhjælpe skader, der er forårsaget af en usædvanlig begivenhed – artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF – opgørelse af skaden – årsagsforbindelse – støttemodtagerens allerede bestående økonomiske vanskeligheder – hensyntagen til undgåelige omkostninger – rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder – artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF – støttens bidrag til et formål af fælles interesse – redningsstøtten er en engangsstøtte – princippet om forbud mod forskelsbehandling – fri udveksling af tjenesteydelser – etableringsfrihed – begrundelsespligt]

(2023/C 179/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne E. Vahida, S. Rating og I.G. Metaxas Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, V. Bottka og I. Barcewsom befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med dette søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren, Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.), nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 5830 final af 20. august 2020 om statsstøtte SA.57026 (2020/N) — Rumænien — covid-19: Støtte til Blue Air.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 148 af 26.4.2021.

Rettenns dom af 29. marts 2023 — Plusmusic mod EUIPO — Groupe Canal + (+music)

(Sag T-344/21) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket +music – det ældre nationale figurmærke + – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – det ældre varemærkes høje grad af særpræg som følge af brug]

(2023/C 179/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Plusmusic AG (Dietikon, Schweiz) (ved advokaterne M. Maier og A. Spieß)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokaterne M. Georges-Picot og C. Cuny)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af afgørelse truffet den 16. april 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1236/2020-5).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 16. april 2021 af et appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1236/2020-5) annulleres, for så vidt som det derved fastslås, at der foreligger risiko for forveksling med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der henhører under klasse 11, 25, 35, 37 og 42.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Plusmusic AG, EUIPO og Groupe Canal + bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 329 af 16.8.2021.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Coinbase mod EUIPO — bitFlyer (coinbase)(Sag T-366/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket coinbase – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 179/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Coinbase, Inc. (Oakland, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat A. Nordemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: bitFlyer Inc. (Tokyo, Japan)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. april 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1751/2020-4).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 29. april 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1751/2020-4) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 338 af 23.8.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — ZR mod EUIPO(Sag T-400/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – meddelelse om ledig stilling – ansøgning om interinstitutionel overflytning – vedtægtens artikel 8, stk. 1 – afslag på overflytning – prioriteringsrækkefølge – vedtægtens artikel 29, stk. 1 – ligebehandling – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – omsorgspligt – korrigerendum)

(2023/C 179/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZR (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Predonzani og K. Tóth, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 8. september 2020 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), hvorved EUIPO meddelte afslag på sagsøgerens ansøgning om overflytning til EUIPO.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) ZR betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 368 af 13.9.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-505/21) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. juni 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1003/2018-3).

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 401 af 4.10.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-535/21) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 16. juni 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1004/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 431 af 25.10.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-545/21) (¹)

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 16. juni 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1011/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 431 af 25.10.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-555/21) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 16. juni 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1007/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 25.10.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (væskedistributionsudstyr)

(Sag T-575/21) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af dets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh, A. van Hoek og B. Brouwer)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1006/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Koopman International BV afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 462 af 15.11.2021.

Retten's dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (væskedistributionsudstyr)

(Sag T-576/21) (¹)

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af dets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh, A. van Hoek og B. Brouwer)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1005/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Koopman International BV afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 462 af 15.11.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (væskedistributionsudstyr)

(Sag T-577/21) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af dets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh, A. van Hoek og B. Brouwer)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1010/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Koopman International BV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 15.11.2021.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products og Koopman International (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-578/21) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 179/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh, A. van Hoek og B. Brouwer)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1009/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Koopman International BV afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 462 af 15.11.2021.

Retten dom af 29. marts 2023 — Tinnus Enterprises mod EUIPO — Mystic Products et Koopman International (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-588/21) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver væskedistributionsudstyr – ugyldighedsgrund – manglende overholdelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr 6/2002]

(2023/C 179/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Wuttke og J. Lewandowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh, A. van Hoek og B. Brouwer)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1008/2018-3).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Koopman International BV afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Rettens dom af 22. marts 2023 — B&Bartoni mod EUIPO — Hypertherm (Elektrode til indsætning i brænder)(Sag T-617/21) ⁽¹⁾**(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en elektrode til indsætning i brænder – ugyldighedsgrund – artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 – komponent af et sammensat produkt)**

(2023/C 179/51)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* B&Bartoni spol. s r.o. (Dolní Cetno, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat E. Lachmannová)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* Hypertherm, Inc. (Hanover, New Hampshire, De Forenede Stater), (ved solicitor J. Day og advokat T. de Haan)**Sagens genstand**

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. juli 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2843/2019-3)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) B&Bartoni spol. s r.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 471 af 22.11.2021.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Casa International mod EUIPO — Interstyle (casa)(Sag T-650/21) ⁽¹⁾**[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket casa – absolut ugyldighedsgrund – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)]**

(2023/C 179/52)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Casa International (Olen, Belgien) (ved advokaterne F. Cornette og T. Poels Ryckeboer)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Doherty og E. Markakis, som befuldmægtigede)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* Interstyle BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokat A. Verbeek)**Sagens genstand**

Sagsøgeren har med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. juli 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1280/2020-2).

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 13. juli 2021 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1280/2020-2) annulleres, for så vidt som der deri blev givet afslag på den klage, som Casa International havde indgivet vedrørende følgende varer i klasse 16: »Papir, pap og varer heraf ikke indeholdt i andre klasser; tryksager; papirhandlervarer; klæbemidler til papirvarer og til husholdningsbrug; artikler til brug for kunstnere; børster; skrivemaskiner og kontorartikler (dog ikke møbler); instruktions- og undervisningsmateriel (dog ikke apparater); plastikmateriale til emballeringsbrug (ikke indeholdt i andre klasser); tryktyper; [klichéer].«
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 490 af 6.12.2021.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Beauty Biosciences mod EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)

(Sag T-750/21) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket BIO-BEAUTÉ – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] – fornødent særpræg opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) – artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), og artikel 59, stk. 2, i forordning 2017/1001] – begrundelsespligt – artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001)]

(2023/C 179/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat D. Mărginean)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Sakalaitė-Orlovskienė og R. Raponi, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat P. Wilhelm)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annulation og omgørelse af afgørelse truffet den 28. september 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (forenede sager R 1871/2020-4 og R 1891/2020-4).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 28. september 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (forenede sager R 1871/2020-4 og R 1891/2020-4) annulleres, for så vidt som den vedrører »parfumerivarer, eau de toilette, eau de cologne, æteriske olier, røgelse, duftvand« og »tandplejemidler«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 31.1.2022.

Retdens dom af 22. marts 2023 — Puma mod EUIPO — Brooks Sports (Gengivelse af en stribe med en spids vinkel)

(Sag T-5/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke, der gengiver en stribe med en spids vinkel – ældre EU-figurmærke og ældre nationalt figurmærke, der gengiver en stribe – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001 – retssikkerhed – ligebehandling – princippet om god forvaltningskik]

(2023/C 179/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, De Forenede Stater) (ved advokaterne C. Spintig og S. Pietzcker)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. oktober 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 910/2021-4).

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen, i det omfang den vedrører annullation af den afgørelse, der blev truffet den 29. oktober 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 910/2021-4), for så vidt som klagen over indsigelsesafdelingens afgørelse af 30. marts 2021 herved blev forkastet for andre varer end »fodtøj«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Puma SE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 84 af 21.2.2022.

Retdens dom af 22. marts 2023 — NY mod Kommissionen

(Sag T-21/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – intern sikkerhedsundersøgelse i Kommissionen – angivelige overtrædelser begået af Kommissionens sikkerhedspersonale – forbud mod adgang til bygningerne – inddragelse af tjenestekort – erstatningskrav – afslag på kravet – princippet om god forvaltning – retten til integritet og værdighed – urigtigt skøn – omsorgspligt)

(2023/C 179/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: NY (ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. april 2021, hvorved Kommissionen afslog sagsøgerens erstatningskrav, og om nødvendigt af Kommissionens afgørelse af 4. oktober 2021, hvorved Kommissionen afslog sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 95 af 28.2.2022.

Rettens dom af 29. marts 2023 — CIMV mod Kommissionen

(Sag T-26/22) (¹)

(Forskning og teknologisk udvikling – tilskudsaf tale indgået inden for »Horisont 2020«-rammeprogrammet for forskning og innovation – inddrivelse af en fordring – tilbagebetaling i rater – de faktiske omstændigheders materielle rigtighed – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt – berettiget forventning – ret til at blive hørt – proportionalitet)

(2023/C 179/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Compagnie industrielle de la matière végétale (CIMV) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne B. Le Bret, R. Rard og P. Renié)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Ilkova og S. Romoli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2021) 7932 final af 28. oktober 2021 om inddrivelse af et beløb på 5 888 214,59 EUR med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Compagnie industrielle de la matière végétale (CIMV) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 109 af 7.3.2022.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-113/22) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – psykisk chikane – vedtægtens artikel 12a – anmodning om bistand – afslag på anmodning – vedtægtens artikel 24 – ret til forsvar – urigtigt skøn – magtfordrejning – forlig – mangler ved samtykket – afgørelse om forfremmelse med tilbagevirkende kraft)

(2023/C 179/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved R. Spác og A. Ireland, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire og L. Lence de Frutos)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF nedlagt påstand dels om annullation af afgørelsen af 15. juni 2021, hvorved Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) delvist afslog sagsøgerens anmodning om bistand af 18. februar 2021 indgivet i henhold til artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og af det mellem parterne den 9. februar 2021 indgåede forlig og den angivelige stiltiende aftale om med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2018 at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 14, som sagsøgeren fik kendskab til ved fremsendelsen af hans lønseddel for maj 2021, dels om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af EU-Udenrigstjenestens adfærd.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) frifindes.
- 2) Jean-Marc Colombani betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 19.4.2022.

Rettens dom af 29. marts 2023 — Perfetti Van Melle mod EUIPO (Gengivelse af en cylindrisk beholder med bølgede linjer)

(Sag T-199/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver en cylindrisk beholder med bølgede linjer – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt]

(2023/C 179/58)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italien) (ved advokaterne P. Testa og C. Pappalardo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. februar 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1530/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Perfetti Van Melle SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 7.6.2022.

Rettens dom af 22. marts 2023 — Fun Factory mod EUIPO — I Love You (love you so much)(Sag T-306/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket *love you so much* – det ældre EU-figurmærke *I LOVE YOU SINCE FOREVER* – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 179/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fun Factory GmbH (Bremen, Tyskland) (ved advokat K.-D. Franzen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee og T. Frydendahl, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: I Love You, Inc. (Lewes, Delaware, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. marts 2022 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1464/2021-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 25.7.2022.

Rettens dom af 29. marts 2023 — celotec mod EUIPO — Decotec Printing (DECOTEC)(Sag T-308/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket *DECOTEC* – absolut ugyldighedsgrund – manglende beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 179/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: celotec GmbH & Co. KG (Sendenhorst, Tyskland) (ved advokaterne E. Warnke og J. Römel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Decotec Printing, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat K. Guridi Sedlak)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. marts 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1025/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Celotec GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 266 af 11.7.2022.

Retten dom af 22. marts 2023 — adp Merkur mod EUIPO — psmtec (SEVEN SEVEN 7)

(Sag T-408/22) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket SEVEN SEVEN 7 – det ældre EU-ordmærke Seven – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001 – manglende reel brug – artikel 47, stk. 2, i Rådets forordning 2017/1001]

(2023/C 179/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: adp Merkur GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat K. Mandel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og M. Eberl, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: psmtec GmbH (Illertissen, Tyskland)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 26. april 2022 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1498/2021-2).

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 318 af 22.8.2022.

Retten dom af 29. marts 2023 — Machková mod EUIPO — Aceites Almenara (ALMARA SOAP)

(Sag T-436/22) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket ALMARA SOAP – det ældre EU-ordmærke ALMENARA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001]

(2023/C 179/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Veronika Machková (Šestajovice, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Balcar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Śliwińska og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Aceites Almenara, SL (Puebla de Almenara, Spanien)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. april 2022 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1613/2021-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Veronika Machková og EUIPO bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 340 af 5.9.2022.

Retten kendelse af 14. marts 2023 — Mariani mod Parlamentet

(Sag T-196/22) (¹)

(Annullationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – afgørelse om udelukkelse fra deltagelsen i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af mandatet – retsakt vedrørende den interne organisation af Parlamentets arbejde – ingen påvirkning af betingelserne for udøvelse af mandatet for medlemmet af Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2023/C 179/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Thierry Mariani (Paris, Frankrig) (ved advokat F.-P. Vos)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved D. Moore og T. Lukácsi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse D 301939 truffet af formændene for Europa-Parlamentets Gruppe for Demokratistøtte og Valgkoordinering af 3. marts 2022 om at udelukke ham fra yderligere deltagelse i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af hans mandat (2019-2024).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 2) Thierry Mariani betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 237 af 20.6.2022.

Rettenns kendelse af 14. marts 2023 — Lacapelle mod Parlamentet(Sag T-240/22) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – afgørelse om udelukkelse fra deltagelsen i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af mandatet – retsakt vedrørende den interne organisation af Parlamentets arbejde – ingen påvirkning af betingelserne for udøvelse af mandatet for medlemmet af Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2023/C 179/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean Lin Lacapelle (Paris, Frankrig) (ved advokat F.-P. Vos)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved D. Moore og T. Lukácsi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse D 301937 truffet af formændene for Europa-Parlamentets Gruppe for Demokratistøtte og Valgkoordinering af 3. marts 2022 om at udelukke ham fra yderligere deltagelse i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af hans mandat (2019-2024).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 2) Jean-Lin Lacapelle betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 27.6.2022.

Rettenns kendelse af 14. marts 2023 — Juvin mod Parlamentet(Sag T-241/22) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – afgørelse om udelukkelse fra deltagelsen i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af mandatet – retsakt vedrørende den interne organisation af Parlamentets arbejde – ingen påvirkning af betingelserne for udøvelse af mandatet for medlemmet af Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2023/C 179/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hervé Juvin (Paris, Frankrig) (ved advokat F.-P. Vos)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved D. Moore og T. Lukácsi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse D 301936 truffet af formændene for Europa-Parlamentets Gruppe for Demokratistøtte og Valgkoordinering af 3. marts 2022 om at udelukke ham fra yderligere deltagelse i Parlamentets valgobservationsdelegationer indtil ophøret af hans mandat (2019-2024).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.

- 2) Hervé Juvin betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 244 af 27.6.2022.

Rettens kendelse af 14. marts 2023 — Mordalski mod EUIPO — Anita Food (ANITA)

(Sag T-254/22) (¹)

(EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-varemærke, der er ophørt at eksistere – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2023/C 179/66)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Grzegorz Mordalski (Działoszyn, Polen) (ved advokat A. Korbela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Anita Food, SA (Lima, Peru)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. marts 2022 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1616/2021-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 244 af 27.6.2022.

Rettens kendelse af 23. marts 2023 — Domaine Boyar International mod EUIPO — Consorzio DOC Bolgheri e Bolgheri Sassicaia (BOLGARÉ)

(Sag T-300/22) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BOLGARÉ – ældre oprindelsesbetegnelse »Bolgheri« – artikel 8, stk. 4a, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 6, i Rådets forordning (EU) 2017/1001] – artikel 46, stk. 1, litra d), i Rådets forordning 2017/1001 – artikel 103, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013]

(2023/C 179/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Domaine Boyar International EAD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat F. Bojinova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Consorzio per la tutela dei vini con denominazione di origine Bolgheri e Bolgheri Sassicaia (Consorzio DOC Bolgheri e Bolgheri Sassicaia) (Castagneto Carducci, Italien) (ved advokaterne D. Caneva og N. Colombo)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. marts 2022 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2564/2019-2).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Domaine Boyar International EAD bærer sine egne omkostninger og betaler de af Consorzio per la tutela dei vini con denominazione di origine Bolgheri e Bolgheri Sassicaia (Consorzio DOC Bolgheri e Bolgheri Sassicaia) afholdte omkostninger i sagen.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 18.7.2022.

Rettens kendelse af 29. marts 2023 — Oxyzoglou mod Kommissionen

(Sag T-342/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – kontraktansatte – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – annullationssøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af en del af den overførte kapital – ugrundet berigelse – klagefrist – åbenbart afvisningsgrundlag – påstand om påbud – åbenbart manglende kompetence)

(2023/C 179/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Despina Oxyzoglou (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne D. Grisay og A. Ansay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Brauhoff og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge og M. Windisch, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og X. Chamodraka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF i det væsentlige principalt nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 11. marts 2022, hvorved Kommissionen meddelte afslag på sagsøgerens klage, der tog sigte på annullation af meddelelsen af 21. april 2020 om fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder, dels om, at sagsøgerens aktmappe fremsendes til ansættelsesmyndigheden med henblik på fastlæggelse af det beløb, der skal tilbagebetales til ham, subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 30 439,50 EUR i erstatning for ugrundet berigelse, og mest subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at præcisere sin beregningsmetode og anvende den i sagen.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Despina Oxyzoglou bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 25.7.2022.

Rettenns kendelse af 29. marts 2023 — Mozelsio mod Kommissionen(Sag T-343/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – kontraktansatte – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – annullationsøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af en del af den overførte kapital – ugrundet berigelse – klagefrist – åbenbart afvisningsgrundlag – påstand om påbud – åbenbart manglende kompetence)

(2023/C 179/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Muriel Mozelsio (Enghien, Belgien) (ved advokaterne D. Grisay og A. Ansay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Brauhoff og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge og M. Windisch, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og X. Chamodraka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF i det væsentlige principalt nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 11. marts 2022, hvorved Kommissionen meddelte afslag på sagsøgerens klage, der tog sigte på annullation af meddelelsen af 16. juni 2021 om fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder, dels om, at sagsøgerens aktmappe fremsendes til ansættelsesmyndigheden med henblik på fastlæggelse af det beløb, der skal tilbagebetales til ham, subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 15 051,38 EUR i erstatning for ugrundet berigelse, og mest subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at præcisere sin beregningsmetode og anvende den i sagen.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Muriel Mozelsio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 25.7.2022.

Rettenns kendelse af 31. marts 2023 — Thomas Henry mod EUIPO (MATE MATE)(Sag T-482/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket MATE MATE – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – vildledende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i Rådets forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2023/C 179/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Thomas Henry GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, D. Mienert og J. Si-Ha Selbmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. maj 2022 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 406/2021-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 359 af 19.9.2022.

Retten kendelse af 30. marts 2023 — ATPN mod Kommissionen

(Sag T-567/22) (¹)

(Annullationssøgsmål – miljø – delegeret forordning (EU) 2022/1214 – kerneenergi – bæredygtig aktivitet – forening – ikke umiddelbart berørt – afvisning)

(2023/C 179/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Association Trinationale de Protection Nucléaire (ATPN) (Basel, Schweiz) (ved advokat C. Lepage)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen, A. Nijenhuis og C. Auvret, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter (EUT 2022, L 188, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Den Franske Republiks anmodning om intervention.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 418 af 31.10.2022.

Rettenns kendelse af 28. marts 2023 — Primicerj mod Kommissionen(Sag T-612/22) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – oprindeligt afslag på aktindsigt – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning – anmodning om påbud – manglende kompetence)

(2023/C 179/72)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Paola Primicerj (Rom, Italien) (ved advokat E. Iorio)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Spina, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. august 2022 om afslag på hendes begæring om aktindsigt i Kommissionens supplerende åbningskrivelse af 15. juli 2022 til Den Italienske Republik i traktatbrudsprocedure 2016/4081 vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den nationale lovgivning, som fastsætter regler for det arbejde, der udføres af honorære dommere, er forenelig med EU-retten.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, dels at Retten ikke har kompetence, dels at den ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om anmodningen om intervention fra Gabriele Di Girolamo, Roberta Tesei og Associazione Nazionale Giudici di Pace (ANGDP).
- 3) Paola Primicerj betaler sagsomkostningerne.
- 4) Gabriele Di Girolamo, Roberta Tesei og ANGDP bærer deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 14.11.2022.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. marts 2023 — TP mod Kommissionen

(Sag T-776/22 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – finansforordningen – udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer, der finansieres over Unionens almindelige budget og af EUF, i en periode på to år – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)

(2023/C 179/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TP (ved advokaterne T. Faber, F. Bonke og I. Sauvagnac)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Moro, F. Behre og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF anmodet om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2022, hvorved sagsøgeren blev udelukket fra deltagelse i tildelingsprocedurer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1), fra at blive udvalgt til gennemførelse af EU-midler og fra at deltage i tildelingsprocedurer, der er omfattet af Rådets forordning (EU) 2018/1877 af 26. november 2018 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om ophævelse af Rådets forordning (EU) 2015/323 (EUT 2018, L 307, s. 1).

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. marts 2023 — Cogebi og Cogebi mod Rådet

(Sag T-782/22 R)

(Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine – forbud mod direkte eller indirekte at købe, importere eller overføre varer, som genererer betydelige indtægter for Rusland, til Unionen – anmodning om udsættelse af gennemførelse – tilsidesættelse af formkrav – afvisning)

(2023/C 179/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cogebi (Beersel, Belgien) og Cogebi, a.s. (Tábor, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat H. over de Linden)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og E. Nadbath, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål, som er støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF, har sagsøgerne nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af bilag VI til Rådets forordning (EU) 2022/1904 af 6. oktober 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2022, L 259 I, s. 3), for så vidt som dette bilag ændrer bilag XXI til Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), ved heri at indføre KN-kode 6814 på listen over de produkter og den teknologi, som er omhandlet i artikel 3i i forordning nr. 833/2014.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. marts 2023 — Enmacc mod Kommissionen**(Sag T-1/23 R)****(Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – tjenesteydelser med hensyn til efterspørgselsaggregering og udbud vedrørende gas under Unionens energiplatform – anmodning om foreløbige forholdsregler – interesseafvejning)**

(2023/C 179/75)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Enmacc GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne A. von Bonin, A. Pliego Selie og T. van Helfteren)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà, S. Romoli, G. Gattinara og T. Scharf, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Med sit søgsmål, som er støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF, har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 12. december 2022 om at indlede eller fortsætte udbudsproceduren ENER/2022/NP/0041 som udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, og uden at selskabet var blevet inviteret til at deltage heri, subsidiært om udsættelse af tildelingen af kontrakten inden for rammerne af den omtvistede udbudsprocedure og, mere subsidiært om udsættelse af indgåelsen af kontrakten inden for rammerne af nævnte procedure.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 9. januar 2023 — Koppers Denmark m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-9/23)**

(2023/C 179/76)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* Koppers Denmark (Nyborg, Danmark) og ni andre (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og H. Widemann)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgernes påstande**

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede forordning (!) annulleres, for så vidt som den indfører begrænsninger for markedsføringen af behandlede artikler.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 14, stk. 4, og artikel 58, stk. 2 og 3, i forordningen om biocidholdige produkter ⁽¹⁾, handlet ultra vires/overskredet sine beføjelser og tilsidesat sagsøgernes berettigede forventninger ved at pålægge begrænsningerne for de behandlede artikler.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har anlagt åbenbart urigtige skøn og tilsidesat retssikkerhedsprincippet og begrundelsespligten ved at pålægge begrænsningerne for de behandlede artikler.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at forbyde markedsføring af behandlede artikler, uden at have fastslået, at der var anledning til »stor bekymring«, hvorved Kommissionen har handlet i strid med sine egne retningslinjer.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 1, stk. 1, i forordningen om biocidholdige produkter og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at pålægge begrænsningerne for de behandlede artikler.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet samt begået åbenbare faktiske fejl og anlagt åbenbart urigtige skøn ved ikke at tage hensyn til alle relevante oplysninger ved indførelsen af et mærkningskrav vedrørende opbevaringskravene til behandlede artikler i den anfægtede forordning.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 67, 68 og 129 samt punkt 31 i bilag XVII til REACH-forordningen ⁽²⁾, undladt at tage hensyn til alle relevante oplysninger og overskredet sine beføjelser i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordningen om biocidholdige produkter ved pålæggelsen af begrænsningerne i den anfægtede forordning, som indskrænker de eksisterende begrænsninger i henhold til REACH-forordningen.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) af 14.10.2022 om fornyelse af godkendelsen af creosot som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 8 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 (EUT 2022, L 269, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, med senere ændringer (EUT 2012, L 167, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, med senere ændringer (EUT 2006, L 396, s. 1).

Sag anlagt den 20. januar 2023 — Feport mod Kommissionen

(Sag T-17/23)

(2023/C 179/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Federation of European Private Port Operators (Feport) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Le Bret)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har undladt at handle i »Case SA.33828 — Greek tonnage tax scheme« ved ikke at indlede den formelle procedure mod Grækenland, og under alle omstændigheder ved ikke at indtage en klar holdning i henhold til artikel 23 i procedureforordningen ⁽¹⁾ og artikel 108 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført, at alle betingelser for undladelse af at handle i henhold til artikel 265 TEUF er opfyldt i den foreliggende sag, og at denne undladelse indebærer flere tilsidesættelser af EU-traktater, principper og den afledte ret. I denne henseende har sagsøgeren fremført fire anbringender:

1. Første anbringende om, at Kommissionen, ved ikke at indlede den formelle procedure mod Grækenland, ikke har opfyldt sine konklusioner i »Case SA.33828 — Greek tonnage tax scheme« og dens 2003-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har opfyldt Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (procedureforordningens artikel 23) og artikel 108 TEUF ved ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure syv år efter artikel 23-afgørelsen, og at Kommissionen ved afvisningen af at indtage en klar holdning har tilsidesat de interesserede parters rettigheder i strid med procedureforordningen (artikel 24), chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 41 og 47) og EU-principper (såsom princippet om berettiget forventning).
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ikke har opfyldt princippet om ligebehandling, som sikret ved EU's charter (artikel 20 og 21) og dens pligt til loyalt samarbejde (artikel 4, stk. 3, TEU) ved *ad vitam eternam* at afvise at handle på grundlag af artikel 107 TEUF mod den græske tonageskatteordning, samtidig med at den har afviklet tilsvarende ordninger om statsstøtte til havne i andre medlemsstater inden for en begrænset tidsramme.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke har opfyldt internationale skattestandarder, EU-skatteeret og forpligtigelser vedrørende minimumsbeskatningsregler, der fra den 1. januar 2024 skal gennemføres af alle medlemsstater på grundlag af OECD søjle 2-aftalen (december 2021) og Kommissionens forslag til Rådets direktiv om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen, som vedtaget på Ecofin-Rådets møde i december 2022.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 20. januar 2023 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-18/23)

(2023/C 179/78)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved E. Leftheriotou, A.-E. Vasilopoulou og O. Pastellas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022)8047 final af 15. november 2022 om den finansielle behandling af visse uregelmæssigheder begået i Grækenland i forbindelse med udgifter, der er blevet finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, »Udviklingssektionen« (herefter »EUGFL-U«), annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse med et beløb svarende til den del af tilbagesøgningen, som den nationale ret annullerede i sag 2014/10019, dvs. at det beløb, der skal tilbagesøges i den foreliggende sag, nedsættes fra 145 854,46 EUR til 48 619,63 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale Den Helleniske Republiks sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag hvad angår modregningen af det omtvistede beløb, idet forordning (EF) nr. 1681/94 ⁽¹⁾ er blevet ophævet og ikke længere gælder for de tilfælde, der er omfattet af programmeringsperioden 1994-1999, og idet forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾ kun gælder for uregelmæssigheder inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er begået en faktisk fejl, idet Kommissionen har vurderet, at de græske myndigheder ikke udviste omhu ved håndteringen af sag 2014/10019. Den Helleniske Republik har endvidere anført, at modregningen af beløbet på 145 854,46 EUR er uforholdsmæssigt.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/94 af 11.7.1994 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af strukturpolitikkerne, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område (EFT 1994, L 178, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

Sag anlagt den 23. januar 2023 — Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-37/23)

(2023/C 179/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgerer: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapore, Singapore), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Nederlandene) og Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, De Forenede Stater) (ved C. Quigley, KC, og solicitors M. Whitehouse og P. Halford)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2022) 7665 final af 31. oktober 2022 i sag SA.34914 (2013/C) — Gibraltars selskabsbeskatningsordning (herefter »den anfægtede afgørelse«) ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om manglende kompetence, for så vidt som Kommissionen ikke har kompetence i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a), i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af EU, idet sag SA.34914 og alle tilknyttede procedurer var lukket og afsluttet med vedtagelsen af den endelige afgørelse (EU) 2019/700 af 19. december 2018 ⁽²⁾, og idet der ikke blev tildelt noget nyt sagsnummer til Kommissionens undersøgelse vedrørende MJN Holdings (Gibraltar) Limited inden overgangsperiodens udløb den 31. december 2020 eller i det hele taget.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af et væsentligt procedurekrav, idet Kommissionen har tilsidesat artikel 6, stk. 1, i procedureforordningen (EU) 2015/1589 ⁽³⁾, som kræver, at Kommissionen i en afgørelse om at indlede en formel undersøgelsesprocedure skal sammenfatte de relevante faktiske og retlige spørgsmål, som den har til sin rådighed, idet Kommissionen ikke inkluderede relevante oplysninger, som sagsøgerne tidligere havde indgivet, og som Kommissionen havde til sin rådighed, med hensyn til »non-continuation« af 2012 MJN GibCo-skatteafgørelsen efter den 1. januar 2014 og med hensyn til »non-taxability« af royaltyindtægter ved den korrekte anvendelse af Gibraltars lovgivning. Kommissionen skulle endvidere, inden den traf artikel 6, stk. 1-afgørelsen (den anfægtede afgørelse), i forbindelse med sin foreløbige vurdering og i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik, under alle omstændigheder have diskuteret de oplysninger, der tidligere var fremlagt af sagsøgerne, med Det Forenede Kongerige.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retsstatsprincippet i forhold til artikel 107 TEUF og 108 TEUF, idet den anfægtede afgørelse blev truffet efter en fuldstændig urimelig forsinkelse i strid med princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ EUT 2023, C 52, s. 10.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2019/700 af 19.12.2018 om statsstøtte SA.34914 (2013/C) gennemført af Det Forenede Kongerige for så vidt angår Gibraltars selskabsbeskatningsordning (meddelt under nummer C(2018) 7848) (EUT 2019, L 119, s. 151).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 6. februar 2023 — FFPE section Conseil mod Rådet

(Sag T-44/23)

(2023/C 179/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fédération de la fonction publique européenne section Conseil (FFPE section Conseil) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig annulleres den anfægtede afgørelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én EUR for den lidte ikke-økonomiske skade.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om annullation af Rådets skrivelse af 24. november 2022, hvorved sagsøgeren modtog underretning om resultaterne og konsekvenserne af den kontrolprocedure, som var indledt mod sagsøgeren i henhold til aftale af 28. marts 2006 indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og fagforeningerne, henholdsvis de faglige organisationer for personalet i Rådets Generalsekretariat (herefter »aftalen«), fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af aftalen og opgavebeskrivelsen.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af den ånd af loyalt samarbejde, som aftalen er udtryk for, af princippet om god forvaltningsskik og af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro.

Sag anlagt den 16. februar 2023 — Pollinis France mod Kommissionen

(Sag T-94/23)

(2023/C 179/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pollinis France (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Bailleux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 6. december 2022 om afslag på sagsøgerens anmodning om intern prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/708 ⁽¹⁾ (»den anfægtede afgørelse«), for så vidt som godkendelsesperioden for aktivstoffet boscalid forlænges deri, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter der er tale om en ulovlig fortolkning af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽²⁾.

I den anfægtede afgørelse er der lagt en fortolkning af artikel 17 til grund, som ikke er forenelig med bestemmelserne i og formålet med forordning nr. 1107/2009, med forsigtighedsprincippet og med flere bestemmelser i primærretten (artikel 168 TEUF og 191 TEUF samt artikel 35 og 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)).

Artikel 17 i forordning nr. 1107/2009 kan ikke fortolkes således, at Kommissionen anses for at være forpligtet til at forlænge en godkendelse i det uendelige uanset antallet og varigheden af tidligere meddelte forlængelser og uanset de risici, som en sådan forlængelse måtte udgøre for menneskers sundhed eller for miljøet.

Hvad særligt angår boscalid kunne Kommissionen ikke forlænge sin godkendelse i så mange år, fordi ansøgningen om fornyet godkendelse rejste et stort antal spørgsmål fra EFSA's side [(Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet)], og fordi der i et stort antal undersøgelser er blevet rejst alvorlig tvivl om boscalids sikkerhed i relation til såvel menneskers sundhed som miljøet.

2. Andet anbringende, hvorefter det subsidiært gøres gældende, at artikel 17 i forordning nr. 1107/2009 er ulovlig.

Såfremt Domstolen måtte finde, at der ligger en korrekt fortolkning af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1107/2009 til grund for den anfægtede afgørelse (og for Kommissionens gennemførelsesforordning 2022/708), bør denne lovbestemmelse i henhold til artikel 277 TEUF ikke finde anvendelse i den foreliggende sag, eftersom det ville være i strid med forsigtighedsprincippet, artikel 168 TEUF og 191 TEUF samt chartrets artikel 35 og 37. Artikel 17 bør således ikke finde anvendelse og kan ikke tjene som juridisk begrundelse for den anfægtede afgørelse, som derfor bør annulleres.

3. Tredje anbringende, hvorefter der er tale om en tilsidesættelse af kravene i artikel 17 i forordning nr. 1107/2009.

Kommissionen tog fejl, da den fandt, at betingelserne for en forlængelse i henhold til artikel 17 i forordning nr. 1107/2009 var opfyldt.

- Kommissionen tog fejl, da den fandt, at forsinkelsen under proceduren i forbindelse med en fornyet godkendelse ikke kunne tilregnes ansøgeren om fornyet godkendelse uden at undersøge nærmere, hvilken rolle ansøgeren havde spillet i forbindelse med denne forsinkelse.

- Kommissionen tog fejl, da den fandt, at forlængelsen af boscalids godkendelsesperiode for femte år i træk var nødvendig for at behandle ansøgningen om forlængelse.

4. Fjerde anbringende, hvorefter der ikke er angivet en begrundelse.

Kommissionen begik fejl, både da den fandt, at Kommissionens gennemførelsesforordning 2022/708 var tilstrækkeligt begrundet, og da den i den anfægtede afgørelse undlod at angive begrundelsen for forsinkelsen i proceduren for fornyet vurdering.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/708 af 5.5.2022 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne 2,5-dichlorbenzoesyre-methylester, eddikesyre, aclonifen, aluminiumammoniumsulfat, aluminiumphosphid, aluminiumsilikat, beflubutamid, benthialicarb, boscalid, calciumcarbid, captan, cymoxanil, dimethomorph, dodemorph, ethephon, ethylen, ekstrakt af tetræ, fedtdestillationsrester, fedtsyrer C7-C20, fluoxastrobin, flurochloridon, folpet, formetanat, giberellinsyre, gibberellin, hydrolyserede proteiner, jernsulfat, magnesiumphosphid, metam, metamitron, metazachlor, metribuzin, milbemectin, phenmedipham, pirimiphos-methyl, planteolier/nellikeolie, planteolier/rapsole, planteolier/olie af grøn mynte, propamocarb, proquinazid, prothioconazol, pyrethriner, kvartssand, fiskeolie, repellenter (lugt), vegetabiliske eller animalske/færefedt, S-metolachlor, ligekædede sommerfuglearter, sulcotrion, tebuconazol og urea (EUT 2022, L 133, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 21. februar 2023 — PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-104/23)

(2023/C 179/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat A. Bailleux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 12. december 2022, forkyndt for sagsøgeren den 13. december 2022, om delvist afslag på en genfremsat begæring indgivet i henhold til artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om, at Kommissionens afgørelse er i strid med:

- artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 2, andet led, og artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001, og
- artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 (²).

Kommissionens afgørelse skal nærmere bestemmes annulleres, for så vidt som der deri gives afslag på aktindsigt i dokumenter på grundlag af en ulovlig anvendelse af undtagelserne vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001) og vedrørende beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001).

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

Sag anlagt den 28. februar 2023 — VB mod ECB

(Sag T-124/23)

(2023/C 179/83)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* VB (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen af 4. april 2022, hvorved sagsøgeren blev informeret om, at han ikke vil modtage dagpenge, annulleres.
- Om nødvendigt annulleres afgørelsen af 2. august 2022 om afslag på sagsøgerens administrative klage indgivet den 2. juni 2022 over den ovennævnte afgørelse, hvorved sagsøgeren fik afslag på at modtage dagpenge.
- Om nødvendigt annulleres afgørelsen af 19. december 2022 om afslag på sagsøgerens klage (»grievance procedure») indgivet den 30. september 2022 blev afvist.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 9 270 EUR (dvs. dagpenge for perioden på tre måneder), forhøjet med renter beregnet med Den Europæiske Centralbanks relevante sats (»rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner») og med to procentpoint, for perioden mellem den 1. april 2022 og tidspunktet for den faktiske betaling af det krævede beløb.
- Sagsøgte tilpligtes at genoprette den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, med et symbolsk beløb på 1 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 4.1.1 og 4.5.1 i ECB's personaleregler og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 13. marts 2023 — Nardi mod ECB

(Sag T-131/23)

(2023/C 179/84)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* Anna Nardi (Napoli, Italien) (ved advokat M. De Siena)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås og erklæres, at Den Europæiske Centralbank (ECB), repræsenteret ved dennes formand Christine Lagarde, er ifaldet ansvar uden for kontrakt af følgende årsager:
 - a) ECB har forårsaget et fald på 626 134,29 EUR i værdien af sagsøgerens værdipapirer benævnt SI FTSE.COPERP, som bekræftet og beskrevet for første gang i punkt 2 i den del af stævningen, der har overskriften »Faktiske omstændigheder«, hvilket svarer til et tab på 81,54 % af den samlede investerede kapital, nemlig 767 856,16 EUR, for så vidt som Christine Lagarde i sin egenskab af formand for ECB den 12. marts 2020, ved at udtale den berømte sætning »vi er her ikke for at begrænse spændet, det er ikke ECB's opgave«, forårsagede et betydeligt fald i værdipapirernes værdi på alle verdens børser og på 16,92 % på børsen i Milano (Italien), som er opgjort til en procentsats, der ikke tidligere er set i denne institutions historie, idet hun ved en pressekonference meddelte hele verden, at ECB ikke længere understøttede værdien af værdipapirer udstedt af kriseramte lande, og idet hun herved meddelte et fuldstændigt retningsskifte i den monetære politik, som ECB havde vedtaget under den tidligere formand, hvis mandat udløb i november 2019.
 - b) ECB har ved denne adfærd og ovennævnte voldsomme fald i kursindekset på børsen i Milano forvoldt en reduktion af sagsøgerens formue.
 - c) ECB har forvoldt et økonomisk tab på 626 134,29 EUR i form af faktiske tab og på 912 673,83 EUR i form af tabt fortjeneste.
 - d) ECB har således forvoldt sagsøgeren et samlet formuetab på 1 538 808,12 EUR.
 - e) ECB har forvoldt ikke-økonomisk skade i form af psykisk lidelse hos sagsøgeren og hendes familie, samt skade på ære, omdømme og personlig og professionel identitet, der kan opgøres til 500 000,00 EUR.
 - f) ECB har forvoldt fortabte muligheder.
- ECB, ved dennes nuværende formand, tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det økonomiske tab, svarende til det faktisk lidt tab og den tabte fortjeneste, for de ovenfor nævnte ikke-økonomiske skader og skaderne som følge af fortabte muligheder, som fastsættes på grundlag af de kriterier, der er angivet i de relevante kapitler og afsnit i denne stævning, ved betalingen af følgende beløb: 1) 1 538 808,12 EUR for økonomisk tab, 2) 500 000,00 EUR for ikke-økonomisk skade, 3) og dermed et samlet beløb på 2 038 808,12 EUR.
- Subsidiært tilpligtes ECB, ved dennes nuværende formand, at betale sagsøgeren erstatning for de ovennævnte tabskategorier med andre beløb end ovenfor, som under rimelighedshensyn fastsættes under sagens behandling, herunder ved anvendelse af en af Retten besluttet sagkyndig erklæring som omhandlet i artikel 70 i Rettens proces.
- Betaling af et yderligere beløb, som Retten måtte fastsætte ud fra et billighedsprincip som erstatning for de fortabte muligheder.
- Der tillægges morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Det første anbringende vedrører ECB's ansvar i henhold til artikel 340, stk. 3, TEUF og artikel 2043 i Codice civile (den italienske civile lovbog) for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, og angiver opgørelsen af beløbene for de lidt tab.

2. Det andet anbringende vedrører beskrivelsen af den økonomiske og ikke-økonomiske skade samt den fortabte fortjeneste og forklarer, hvilke principper der er anvendt til opgørelsen af beløbene for disse tab.
3. Det tredje anbringende vedrører principperne fastlagt i praksis fra Unionens retsinstanser, navnlig dom af 28. oktober 2021, Vialto Consulting mod Kommissionen, C-650/19 P, af 9. februar 2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, T-868/16, og af 21. januar 2014, Klein mod Kommissionen, T-309/10.

De betingelser, der skal være opfyldt, for at en EU-institution kan ifalde ansvar uden for kontrakt i forhold til en unionsborger, beskrives, og på grundlag af den undersøgelse heraf, som ligeledes er foretaget af den tekniske ekspert i dennes autoriserede rapport, som er vedhæftet stævningen, gøres det gældende, at disse betingelser er opfyldt ved en sammenligning af de EU-retlige bestemmelser, der regulerer ECB og dennes organer og opgaver.

ECB har tilsidesat bestemmelser i den primære og afledte EU-ret, og ECB's formand har gjort sig skyldig i magtmissbrug.

Det gøres gældende, at ECB, ved formanden, den 12. marts 2020 har tilsidesat artikel 127 TEUF i kapitel 2 med overskriften »Den monetære politik«, artikel 3, 10, 11, 12, 13 og 38 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt artikel 17, punkt 17.2 og 17.3, i den forretningsorden, der blev vedtaget ved ECB's afgørelse af 19. februar 2004 ⁽¹⁾.

4. Med det fjerde anbringende opgøres, begrundes og dokumenteres sagsøgerens lidte formuetab (faktisk lidte tab og tabt fortjeneste).
5. Med det femte anbringende opgøres, begrundes og dokumenteres sagsøgerens tab som følge af psykisk lidelse og skade på omdømme og personlig og professionel identitet.
6. Det sjette anbringende indeholder en redegørelse, begrundelse og dokumentation for det tab, der skyldes fortabte muligheder, på grundlag af formodninger og sandsynlighedsberegning, hvilket tab sagsøgeren ønsker erstattet med et beløb, der fastsættes på baggrund af rimelighedshensyn.
7. Det syvende anbringende vedrører de principper, der kan udledes af praksis fra Unionens retsinstanser på området for ikke-økonomisk skade forvoldt af EU-institutionerne over for unionsborgerne, navnlig i dom af 12. september 2007, sag T-250/04, Combescot mod Kommissionen.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse 2004/257/EF af 19.2.2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (ECB/2004/2) (EUT 2004, L 80, s. 33), som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/1 af 22.1.2014 (EUT 2014, L 95, s. 56).

Sag anlagt den 10. marts 2023 — Biogen Netherlands mod Kommissionen

(Sag T-137/23)

(2023/C 179/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Biogen Netherlands BV (Badhoevedorp, Nederlandene) (ved advokat C. Schoonderbeek)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 12. december 2022 C(2022) 9544 (final) om tilladelse til markedsføring i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ af »Dimethyl fumarate Mylan — dimethylfumarat« som humanmedicinsk lægemiddel annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om manglende hensyntagen til ordningen i direktiv 2001/83/EF^(?) med hensyn til reglerne om lovgivningsmæssig databeskyttelse, herunder dette direktivs artikel 6, stk. 1, og forpligtelserne for ansøgere af markedsføringstilladelse for generiske produkter i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 1.
2. Andet anbringende om manglende anerkendelse af konsekvenserne af udtalelsen af 11. november 2021 fra Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt markedsføringstilladelsen for lægemidlet Fumaderm kunne udløse en samlet markedsføringstilladelse for lægemidlet Tecfidera i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2001/83/EF.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Sag anlagt den 17. marts 2023 — VI mod Kommissionen

(Sag T-147/23)

(2023/C 179/86)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: VI (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 20. maj 2022, hvorved sagsøgeren blev meddelt, at hun havde opnået 53 point ved bedømmelsen gennem Talent Screener i udvælgelsesprøve EPSO/AST/150/21 for laboratorieteknikere, hvor der mindst skulle opnås 57 point for at gå videre til næste fase, annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. december 2022, ARES (2022) s. 9324205, hvorved der blev givet afslag på klagen i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, indgivet den 14. juni 2022 og registreret under ref. nr. R/30/22, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af kvalifikationsbeviserne og varigheden af sagsøgerens erhvervs erfaring, som udvælgelseskomitéen vilkårligt nedsatte, og tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve, som ikke tillod omfordeling af varigheden af erhvervs erfaringen inden for de forskellige kriterier i Talent Screener.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, i bilag III til vedtægten, for så vidt som udvælgelseskomitéen ikke havde beføjelse til at fastsætte vægtningsfaktorerne.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 27 og 29 og af artikel 5, stk. 1, i bilag III til vedtægten, for så vidt som udvælgelseskomitéen ikke efterprøvede rigtigheden af de kvalifikationsbeviser og den erhvervs erfaring, som sagsøgeren havde angivet i Talent Screener, før den opstillede listen over ansøgere, der gik videre til næste fase i assessmentcentret.

Sag anlagt den 18. marts 2023 — VK mod Kommissionen

(Sag T-148/23)

(2023/C 179/87)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: VK (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om afslag på ansøgningen om overførsel af pensionsrettigheder i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, truffet af Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder PMO/2 Pensioner den 12. maj 2022 (ref. nr. PMO 2, TFT IN, 3426594500), annulleres.
- Kontraktindgåelsesmyndighedens afgørelse af 9. december 2022, hvorved der blev givet afslag på klage (nr. R/373/22) over afgørelsen af 12. maj 2022, indgivet i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retsregler, for så vidt som de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 77, stk. 1, ikke overholder de grænser, der er fastsat i denne artikel. Sagsøgeren har rejst en ulovlighedsindsigelse i henhold til artikel 277 TEUF vedrørende de nævnte gennemførelsesbestemmelser, idet de er i strid med den trin højere retsregel.
2. Andet anbringende om en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet force majeure og af de finansielle bestemmelser, for så vidt som begrebet force majeure ikke er en maksime for fortolkning af loven, men et udefra virkende element, som forhindrer anvendelse af visse bestemmelser om fortabelse af muligheden for at udøve en ret.

Sag anlagt den 20. marts 2023 — MBDA France mod Kommissionen

(Sag T-154/23)

(2023/C 179/88)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MBDA France (Le Plessis-Robinson, Frankrig) (ved advokaterne F. de Bure og A. Delors)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 10. januar 2023, hvorved der i henhold til artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ blev givet afslag på sagsøgerens genfremstillede begæring om aktindsigt i dokumenterne 2022/5127 — Ares(2023)593134 angående Kommissionens indkaldelse af forslag EDF-2021-AIRDEF-D vedrørende beskyttelse mod højhastighedstrusler fra luften («EATMI-projektet»), der var blevet indgivet i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, («den anfægtede afgørelse»), annulleres i henhold til artikel 256 TEUF og 263 TEUF, for så vidt som sagsøgeren med afgørelsen, bortset fra en sløring af visse personoplysninger, fik afslag på fuld aktindsigt i de ønskede dokumenter med oplysninger, der forventedes at ville kunne være til skade for beskyttelsen af offentlig sikkerhed og for forsvar og militære anliggender samt med oplysninger, der viser de strategiske hensigter, som konsortiet ledet af den spanske virksomhed Sener Aerospacial Sociedad Anonima («SENER konsortiet») eller deltagerne i denne virksomhed har.
- Dette annullationssøgsmål forenes i henhold til artikel 68 i Rettens procesreglement med sag T-614/22, *MBDA France mod Kommissionen*.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har navnlig anført følgende:
 - Kommissionen har ikke godtgjort, at udleveringen af de ønskede dokumenter til MBDA France specifikt og faktisk kan forventes at være til skade for beskyttelsen af offentlig sikkerhed og af forsvar og militære anliggender i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001.
 - Den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl, eftersom Kommissionen ikke med henvisning til artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001 kan nægte at udbrede personerne i vurderingsudvalgenes navne og opgaver.
2. Andet anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 2, første og andet led, i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har navnlig anført følgende:
 - Den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af undtagelsen i henhold til artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, eftersom (i) udbredelsen af nogle af de ønskede dokumenter vedrører sagsøgerens eget forslag til EATMI-projektet, (ii) det også forekommer meget usandsynligt, at alle oplysningerne i de andre dokumenter, som angiveligt er omfattet af denne undtagelse, må forventes at være til skade for beskyttelsen af deltagerne i SENER konsortiets forretningsmæssige interesser, og (iii) Kommissionen under alle omstændigheder ikke kunne nægte at udlevere oplysninger om de point, som virksomheden SENER konsortiets forslag har opnået.
 - Den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af undtagelsen i henhold til artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001, eftersom ingen af de ønskede dokumenter indeholder Kommissionens interne juridiske holdning til spørgsmålet om lovligheden af den afgørelse, som anfægtes i sag T-614/22, *MBDA France mod Kommissionen*.
3. Tredje anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har navnlig anført følgende:
 - Kommissionen har ikke forklaret årsagen til, at udleveringen af de ønskede dokumenter specifikt og faktisk ville være til alvorlig skade for Kommissionens beslutningsproces.
 - Kommissionen kan ikke på gyldig vis basere sit afslag på undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som den procedure, som de ønskede dokumenter vedrører, allerede er afsluttet.

4. Fjerde anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 6, og artikel 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har navnlig påvist, at Kommissionen ved ikke at have vurderet muligheden for at give delvis aktindsigt i de ønskede dokumenter har tilsidesat sin forpligtelse til at give delvis aktindsigt, når dette kan lade sig gøre, og til at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 23. marts 2023 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-158/23)

(2023/C 179/89)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens årlige bedømmelsesrapport for 2021 af 13. juli 2022 annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelse truffet af Kommissionens højtstående repræsentant og næstformand den 20. december 2022 om afslag på klage R/394/2022, som sagsøgeren indgav den 19. august 2022 over bedømmelsesrapporten for 2021, i det omfang denne afgørelse supplerer bedømmelsesrapporten.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af de regler, der finder anvendelse på bedømmelsesproceduren, og af artikel 11a, 12a og 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, om magtfordrejning og om tilsidesættelse af den objektivitet og upartiskhed, der skal være knyttet til i bedømmelsesprocedurerne.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og om magtfordrejning.

Sag anlagt den 24. marts 2023 — VN mod Kommissionen

(Sag T-159/23)

(2023/C 179/90)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: VN (ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Kommissionens afgørelse af 6. juli 2022, hvori sagsøgeren erklæredes arbejdsdygtig og uberettiget fraværende den 10. juni 2022, og som således gav anledning til løntilbageholdelse svarende til én kalenderdag, annulleres.
- Om fornødent annulleres Kommissionens afgørelse af 14. december 2022 om afslag på sagsøgerens klage af 16. august 2022.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lidt ikke-økonomiske tab svarende til to måneders løn, inklusive tillæg.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om manglende uafhængighed hos den kontrollerende læge, som stod for konsultationen den 10. juni 2022, og om tilsidesættelse af pligten til upartiskhed.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten.
3. Tredje anbringende om åbenbart urigtige skøn og force majeure.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 24. marts 2023 — Fritz Egger m.fl. mod ECHA

(Sag T-163/23)

(2023/C 179/91)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Fritz Egger GmbH & Co. OG (St. Johann in Tirol, Østrig) og syv andre (ved advokat M. Ahlhaus)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

- Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) afgørelse af 16. december 2022 (herefter »den anfægtede afgørelse«), offentliggjort den 17. januar 2023, annulleres, for så vidt som melamin (herefter »stoffet« eller »melamin«) herved optages på listen over kandidatstoffer, der kræver godkendelse som særligt problematiske stoffer i overensstemmelse med artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (herefter »REACH-forordningen«).
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik. Den anfægtede afgørelse og den tilgrundliggende begrundelse for at identificere melamin som et særligt problematisk stof i overensstemmelse med REACH-forordningens artikel 57, litra f), afviger fra de gældende retningslinjer. På grund af denne afvigelse er det ikke alene svært at identificere det specifikke videnskabelige grundlag for konklusionen om, at stoffet kan fastslås at være problematisk i samme grad — den uklare og inkonsekvente tilgang i den anfægtede afgørelse og den tilgrundliggende begrundelse opfylder heller ikke kravene i REACH-forordningens artikel 57, litra f). Den anfægtede afgørelse er i dette omfang i strid med princippet om god forvaltningsskik på grund af inkonsekvens i den tilgrundliggende forvaltningsskik og en tilsidesættelse af sagsøgernes berettigede forventninger med hensyn til fremgangsmåden, den tilgrundliggende vurdering og beslutningsprocessen.

2. Andet anbringende om, at sagsøgte ikke i overensstemmelse med kravene i REACH-forordningens artikel 57, litra f), har godtgjort, at melamin har alvorlige virkninger på menneskers sundhed og miljøet, der er problematiske i samme grad som de virkninger, der er angivet i REACH-forordningens artikel 57, litra a)-e), eftersom den anfægtede afgørelse er baseret på virkninger, som ikke skyldes melamins iboende egenskaber, og som derfor skal lades ude af betragtning i forbindelse med identifikationen af melamin som et særligt problematisk stof.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af REACH-forordningens artikel 57, litra f), for så vidt som sagsøgte har vedtaget den anfægtede afgørelse, uden at det på grundlag af tilstrækkelig videnskabelig dokumentation er fastslået, at melamin kan have sandsynlige alvorlige virkninger på menneskers sundhed eller miljøet, der er problematiske i samme grad som virkningerne af stoffer med farlige egenskaber som omhandlet i REACH-forordningens artikel 57, litra a)-e), og den anfægtede afgørelse er derfor baseret på et åbenbart urigtigt skøn.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter sagsøgernes ret til at blive hørt og retten til at fremsætte bemærkninger til nye beviser, der alene er fremlagt for Medlemsstatsudvalget. Sagsøgerne har i det væsentlige anført, at de ikke blev hørt om alle faktiske og retlige forhold, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, og at sagsøgte begik en åbenbar fejl ved at tage hensyn til nye beviser herfor.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, princippet om forudsigelighed, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, for så vidt som melamin er identificeret som et særligt problematisk stof og derfor er under forskriftskontrol, selvom melamin anses for at være et egnet alternativ til andre stoffer, som allerede er omfattet af strengere forskriftsmæssige foranstaltninger i henhold til REACH-forordningen. Desuden kan identifikationen af melamin som et særligt problematisk stof ikke anses for at være en passende foranstaltning i forhold til det overordnede mål med identifikation som særligt problematisk stof, som angivet af sagsøgte.

Sag anlagt den 27. marts 2023 — Drinks Prod mod EUIPO — Wolff og Illg (IGISAN)

(Sag T-164/23)

(2023/C 179/92)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Drinks Prod SRL (Păntășești, Rumænien) (ved advokat I. Speciac)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Siegfried Wolff (Berlin, Tyskland) og Matthias Illg (Berlin)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Drinks Prod SRL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket IGISAN — registreringsansøgning nr. 18 329 332

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. januar 2023 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 982/2022-2)

Påstande

- Den omtvistede afgørelse truffet af appelkammeret annulleres, der gives medhold i den klage, som sagsøgeren havde indgivet over indsigelsesafdelingens afgørelse, og det pålægges følgelig EUIPO at fortsætte registreringsproceduren vedrørende det omtvistede varemærke for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 3 og 5.

Anbringende

— Til sidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. marts 2023 — Arkema France mod Kommissionen**(Sag T-165/23)**

(2023/C 179/93)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Arkema France (Colombes, Frankrig) (ved advokaterne S. Dumon-Kappe og D. Todorova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold,
og følgelig
- annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/111 af 18. januar 2023 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fedtsyre med oprindelse i Indonesien.
- I alle tilfælde tilpligtes Kommissionen at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en til sidesættelse af artikel 9, stk. 1, og af artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union. Dette anbringende er opdelt i tre led.
 - Ifølge det første led tog sagsøgte ikke hensyn til samtlige Unionens interesser og indsigelserne fra de forskellige europæiske aktører, da denne besluttede at fortsætte undersøgelsen af importen af fedtsyre med oprindelse i Indonesien trods tilbagetrækningen af klagen.
 - Ifølge det andet led anlagde sagsøgte et åbenbart urigtigt skøn over brugernes interesser ved at beslutte at indføre en endelig antidumpingtold, der finder anvendelse på importen af fedtsyre med oprindelse i Indonesien.
 - Ifølge det tredje led har Kommissionen tilsidesat de almindelige principper om ligebehandling og beskyttelse af den berettigede forventning ved at afslå at afslutte antidumpingundersøgelsen uden indførelse af foranstaltninger.
 2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en til sidesættelse af artikel 1, stk. 1, og af artikel 3, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at sagsøgte har overvurderet den negative indvirkning på EU-erhvervsgrænsen af importen af fedtsyre med oprindelse i Indonesien, som ikke har forvoldt nogen materiel skade på den europæiske industri.
-

Sag anlagt den 24. marts 2023 — Borealis Agrolinz Melamine Deutschland og Cornerstone mod ECHA**(Sag T-167/23)**

(2023/C 179/94)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Borealis Agrolinz Melamine Deutschland GmbH (Lutherstadt Wittenberg, Tyskland) og Cornerstone Chemical Co. (Metairie, Louisiana, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og Z. Romata)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) afgørelse af 16. december 2022 (herefter »den anfægtede afgørelse«), offentliggjort den 17. januar 2023, annulleres, for så vidt som melamin (herefter »stoffet« eller »melamin«) herved optages på listen over kandidatstoffer, der kræver godkendelse som særligt problematiske stoffer i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (herefter »REACH-forordningen«).
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat REACH-forordningens artikel 57, litra f), og anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgte har ikke under overholdelse af kravene i REACH-forordningens artikel 57, litra f), bevist, at stoffet har sandsynlige alvorlige virkninger på menneskers sundhed og miljøet, der er problematiske i samme grad som de virkninger, der er angivet i REACH-forordningens artikel 57, litra a)-e). Sagsøgte har nærmere bestemt begået åbenbare fejl med hensyn til hver af de forskellige aspekter af beviskravene i REACH-forordningens artikel 57, litra f), således at den samlede konklusion er blevet fejlagtig.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte ikke angav grundene til, at det kunne fastslås, at stoffet var problematisk i samme grad og havde sandsynlige alvorlige virkninger.
3. Tredje anbringende, hvorved den anfægtede afgørelses forholdsmæssighed anfægtes. Ifølge sagsøgerne er den anfægtede afgørelse ikke egnet til at opfylde de formål, der forfølges med REACH-forordningens afsnit om godkendelse, eftersom langt størstedelen af anvendelserne af stoffet vil være undtaget fra godkendelse. Selv hvis identifikationen af stoffet som et særligt problematisk stof var et selvstændigt formål, findes der bedre egnede foranstaltninger til at opfylde formålet med pålæggelse af oplysningskrav vedrørende stoffets hævdede egenskaber.
4. Fjerde anbringende, hvorved sagsøgerne anfægter sagsøgtens henvisning til forsigtighedsprincippet for at underbygge konklusionen om, at stoffet ville opfylde kravene i REACH-forordningens artikel 57, litra f). Artikel 57, litra f), er allerede udtryk for forsigtighedsprincippet og kan ikke bruges til at begrunde henvisning til data af ringe pålidelighed eller åbenbart fejlagtige antagelser.
5. Femte anbringende om, at sagsøgernes ret til at blive hørt blev tilsidesat under proceduren forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
6. Sjette anbringende om, at sagsøgte handlede ultra vires og tilsidesatte REACH-forordningens artikel 59, stk. 8, ved at vedtage den anfægtede afgørelse, uden at der var opnået enstemmighed i ECHA's Medlemsstatsudvalg, hvilket er en væsentlig formforskrift, idet fire medlemsstater undlod at stemme.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgte har misbrugt sine beføjelser ved at bruge processen til identifikation af særligt problematiske stoffer til at sikre myndighedsgodkendelse af kriterier, i forhold til hvilke stoffet ville være et testtilfælde, snarere end til det formål, som lovgiver har fastsat.

Sag anlagt den 29. marts 2023 — Amstel Brouwerij mod EUIPO — Anheuser-Busch (ULTRA)**(Sag T-170/23)**

(2023/C 179/95)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Amstel Brouwerij BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat T. Cohen Jehoram)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Anheuser-Busch LLC (St. Louis, Missouri, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Anheuser-Busch LLC*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket ULTRA — EU-varemærke nr. 2 895 258*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 24. januar 2023 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2088/2021-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. marts 2023 — Dendiki mod EUIPO — D-Market (hepsiburada)**(Sag T-172/23)**

(2023/C 179/96)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Dendiki BV (Roosendaal, Nederlandene) (ved advokaterne N. Ruyters og A. Klomp)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* D-Market Elektronik Hizmetler ve Ticaret Anonim Sirketi (Istanbul, Tyrkiet)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Dendiki BV*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærke hepsiburada — EU-varemærke nr. 17 151 796*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 24. januar 2023 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 639/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) 207/2009.

Sag anlagt den 31. marts 2023 — Simpson Performance Products mod EUIPO — Freundlieb (BANDIT)**(Sag T-173/23)**

(2023/C 179/97)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Simpson Performance Products, Inc. (New Braunfels, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat J. Götz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Andreas Freundlieb (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Andreas Freundlieb

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BANDIT — registreringsansøgning nr. 18 179 533

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. januar 2023 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 784/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgning nr. 18 179 533 BANDIT afslås.
- Subsidiært hjemvises sagen til et andet appelkammer ved EUIPO til fornyet behandling og afgørelse.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 107 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, og artikel 20, stk. 3, i Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Forbundsrepublikken Tysklands forfatning).
 - Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

**Sag anlagt den 31. marts 2023 — Hong Kong NetEase Interactive Entertainment mod EUIPO —
Medion (LifeAfter)**

(Sag T-175/23)

(2023/C 179/98)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Hong Kong NetEase Interactive Entertainment Ltd (Sheung Wan, Hong Kong, Kina) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Medion AG (Essen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Hong Kong NetEase Interactive Entertainment Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket LifeAfter — registreringsansøgning nr. 17 992 446

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. december 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 557/2022-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet det udtrykkeligt fastslås, at EU-varemærke nr. 17 992 446 registreres.
- EUIPO og intervenienten, Medion AG, tilpligtes at betale alle omkostninger forbundet med tvisten for Retten, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. marts 2023 — PT Musim Mas mod Kommissionen

(Sag T-176/23)

(2023/C 179/99)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Musim Mas (Medan, Indonesien) (ved advokaterne B. Servais og V. Crochet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/111 af 18. januar 2023 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fedtsyre med oprindelse i Indonesien annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Kommissionen og enhver intervenient, der gives tilladelse til at støtte Kommissionen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt og princippet om god forvaltningsskik, idet den besluttede ikke at afslutte undersøgelsen i lyset af, at klagen var blevet trukket tilbage.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 21, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, idet den ikke konkluderede, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 3, artikel 2, stk. 6, og artikel 9, stk. 4, idet den anvendte en urimelig og forkert beregnet fortjenstmargen med henblik på at konstruere den normale værdi for varekontrolnumre (PCN'er), der blev solgt af sagsøgeren i ikke-repræsentative mængder på hjemmemarkedet.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, idet den i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 3, konstruerede den normale værdi af fem PCN'er, som slet ikke solgtes af sagsøgeren på hjemmemarkedet, uden først at have fastslået, hvorvidt det var muligt, at fastlægge den normale værdi af disse fem PCN'er på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 9, stk. 4, idet den indførte en antidumpingtold, der overstiger dumpingmargenen, eftersom den anvendte en forkert vekselkurs til at omregne nettofakturværdien og omkostninger, forsikring og fragt i forbindelse med visse af ICOF Europes transaktioner.

Sag anlagt den 3. april 2023 — Lacroix mod EUIPO — Xingyu Safety Tech (ADAMAS)

(Sag T-177/23)

(2023/C 179/100)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nathalie Lacroix (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne E. Sugrañes Coca og C. Sotomayor Garcia)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Xingyu Safety Tech Co. Ltd (Gaomi, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nathalie Lacroix

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ADAMAS — registreringsansøgning nr. 18 387 424

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. januar 2023 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2004/2022-2)

Påstande

— Det bestemmes, at den anfægtede afgørelse ændres, således at det fastslås, at EU-varemærkeansøgning nr. 18 387 424 ADAMAS skal udstedes for »sportsbeklædning; sko« i klasse 25, idet der ikke er risiko for forveksling af de sammenlignede varemærker, efter behørig hensyntagen til de relevante omstændigheder i sagen.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært, såfremt Retten forkaster den første påstand:

— Der træffes afgørelse om annullation af den anfægtede afgørelse, for så vidt som der for ansøgning nr. 18 387 424 er meddelt afslag på beskyttelse for varer i klasse 25.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. april 2023 — FFPE section Conseil mod Rådet

(Sag T-179/23)

(2023/C 179/101)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fédération de la fonction publique européenne section Conseil (FFPE section Conseil) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig annulleres den anfægtede afgørelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én EUR for den lidte ikke-økonomiske skade.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om annullation af Rådets skrivelse af 3. april 2023, hvorved sagsøgeren modtog underretning om resultaterne og konsekvenserne af den kontrolprocedure, som var indledt mod sagsøgeren i henhold til aftale af 28. marts 2006 indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og fagforeningerne, henholdsvis de faglige organisationer for personalet i Rådets Generalsekretariat (herefter »aftalen«), har fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af aftalen og opgavebeskrivelsen.
 2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af den ånd af loyal samarbejde, som aftalen er udtryk for, af princippet om god forvaltningsskik, af proportionalitetsprincippet og af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af den grundlæggende ret til organisationsfrihed.
-

Sag anlagt den 5. april 2023 — L'Oréal mod EUIPO — Samar't Pharma (Bl blue pigment)**(Sag T-180/23)**

(2023/C 179/102)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og S. Vandezande)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Samar't Pharma SL (Vilamalla, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* L'Oréal*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket Bl blue pigment — registreringsansøgning nr. 18 338 656*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 17. januar 2023 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1102/2022-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Fjerde Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. april 2023 — Dermavita Company mod EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)**(Sag T-181/23)**

(2023/C 179/103)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Dermavita Company S.a.r.l. (Beirut, Libanon) (ved advokat D. Todorov)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Allergan Holdings France SAS*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærke JUVÉDERM — EU-varemærke nr. 5 807 169*Sagen for EUIPO:* Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. februar 2023 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 904/2022-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale omkostningerne afholdt af fremsætteren af ugyldighedsbegæringen i alle faser af ugyldighedssagen, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, artikel 97, stk.1, og artikel 107 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. april 2023 — Puma mod EUIPO — Société d'équipements de boulangerie pâtisserie (BERTRAND PUMA La griffe boulangère)

(Sag T-184/23)

(2023/C 179/104)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokaterne M. Schunke og P. Trieb)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société d'équipements de boulangerie pâtisserie (Portes-Lès-Valence, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Société d'équipements de boulangerie pâtisserie

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket BERTRAND PUMA La griffe boulangère — registreringsansøgning nr. 18 046 533

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. januar 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2420/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 11. april 2023 — PT Permata Hijau Palm Oleo og PT Nubika Jaya mod Kommissionen**(Sag T-187/23)**

(2023/C 179/105)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Permata Hijau Palm Oleo (Medan, Indonesien) og PT Nubika Jaya (Medan, Indonesien) (ved advokaterne F. Graafsma og J. Cornelis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/111 af 18. januar 2023 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fedtsyre med oprindelse i Indonesien ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 17, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (herefter »grundforordningen«), idet sagsøgernes anmodning om undersøgelse af en individuel dumpingmargen blev afvist.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, artikel 9, stk. 1, 2 og 4, og artikel 21, stk. 1, samt artikel 5.7 og 5.8 i WTO's antidumpingaftale, idet undersøgelsen fortsattes, og tolden blev pålagt, selv om klagen blev trukket tilbage.

⁽¹⁾ EUT 2023, L 18, s. 1.

Rettens kendelse af 28. marts 2023 — Félix mod Kommissionen**(Sag T-784/21) ⁽¹⁾**

(2023/C 179/106)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 14.2.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA